

CampR^odó

Publicació de l'Ajuntament de Camprodon

Desembre 2003 - 2a. època - no. 15 - Revista Quadrimestral - 3 €

Tema Central: Vall de Camprodon, una comarca

Entrevista:
La Dolors i en Modesto del Rovira
Nous projectes per Camprodon

construccions
FREIXENET-CAMPRODON, S. L.

C/ Bastiments, 7
Tel. 972 74 09 61
Fax 972 13 01 94

17867 Camprodon
(Girona)

AZNAR & AZANCOT

CORREDURIA DE SEGUROS S.L.

Per a préstecs, els bancs i caixes

Per a declaracions de renda, els gestors

Per a assegurances, AZNAR & AZANCOT

- Tenim les millors companyies del mercat
- Per a cada risc, la seva cobertura
- Fem assegurances des de l'any 1902
- I el més important, només fem assegurances, per això som PROFESSIONALS

C/ VALÈNCIA, 16

Tel.: 972 74 10 76 • 17867 CAMPRODON

CampRodó

Publicació de l'Ajuntament
de Camprodon amb la col·laboració
de la Diputació de Girona

Diputació de Girona

Desembre 2003,
2a. època, n. 15

Revista Quadrimestral - 3 €

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jordi Berdala, Sílvia Planas,
Núria Mayà, Oriol Molas, Joan
Anglada, Joan Busquets, Manel
Guitart, Ariadna Romans, Jaume
Puigmal.

COL·LABORADORS:

Joan Vila, Manel Pujol,
Joan Solà, Manuela de Madre,
Xavier Suriñach.

PRODUCCIÓ GRÀFICA:

Cevagraf, SCCL. Tel. 972 74 00 41

CORRECCIÓ: Marià Anglada.

DIBUIXOS: Titot (La Xinxeta)

FOTOGRAFIA: Boi.

La direcció de la revista
Camp Rodó no es fa
responsable de les opinions
dels seus redactors i/o
col·laboradors.

No es permet la reproducció
total o parcial d'aquesta
revista, ni la seva
incorporació a un sistema
informàtic, ni la seva
transmissió a qualsevol
forma o per qualsevol mitjà,
sigui aquest electrònic,
mecànic, per fotocòpia o
per altres mitjans, sense
el permís previ i per escrit
dels titulars del copyright.

Ajuntament de Camprodon

Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRODON
Dipòsit legal: B-36.519-1996

La darrera feina en el procés de creació i edició d' *El Camprodotó* és l'editorial. Un cop fet, la revista està enllestida i ja només cal imprimir-la i fer-vos-la arribar.

Després d'aquesta absència -llarga i no justificable- ens veiem en l'obligació i el deure de fer un petit repàs de tot allò que ha passat, sobretot en política; ja que durant aquest temps han ocorregut moltes coses i, sobretot, hem passat per les urnes un parell de vegades: una per les eleccions municipals i l'altra per les eleccions al Parlament. I ben aviat, encara, hi haurem de tornar a passar per les generals que es plantegen, des de tots els àmbits, molt interessants i molt importants pel futur del nostre país.

Sobre les eleccions locals, el PSC-Independents per Camprodon va revalidar la majoria -sis regidors-, que li ha permès constituir de nou el govern municipal. Sobretot caldria esmentar que per primera vegada entra a l'Ajuntament com a grup polític ERC -amb tres regidors- i que la federació CiU es queda amb dos representants.

Les eleccions locals han configurat, de retruc, un canvi de govern al Consell Comarcal del Ripollès: la suma de consellers d'ERC, PSC i Iniciativa-Els Verds ha fet possible constituir un nou govern de caràcter progressista.

Sobre les autonòmiques del passat novembre, tots en coneixem els resultats i les posteriors negociacions que derivaren en un pacte de govern d'esquerres i catalanista. Aquest fet ha suposat un canvi en la titularitat de la Generalitat, després de 23 anys.

Destacar també, que per primera vegada a Camprodon i la Vall, tindrem un diputat al Parlament: l'Esteve Pujol, alcalde de Camprodon. És molt important, tant per Camprodon com per tota la Vall, poder disposar d'un representant directe al Parlament.

Confiem que sabrà defensar els nostres interessos i que la seva gestió comportarà beneficis directes per a tots els pobles de la Vall.

En el moment de fer aquest editorial, el nou Govern ha anunciat l'obertura del debat per a reestructurar el model d'organització territorial. L'antic govern de la Generalitat ja havia encarregat un informe -conegut popularment com a Informe Roca- segons el qual es proposa, entre molts altres aspectes, reestructurar el mapa polític de les comarques, creant-ne sis de noves. Una d'aquestes noves comarques és la de la Vall de Camprodon.

Des de la revista, amb modèstia però amb la fermesa de creure'ns una plataforma de debat popular des d'on s'han de començar a parlar totes aquestes coses, intentem aportar dades i opinions sobre la viabilitat de ser o no ser una comarca. És per això que hem decidit dedicar-li el tema central d'aquest número, amb la intenció d'oferir als ciutadans de Camprodon -i també als de tota la Vall, naturalment- un lloc des d'on rebre informació sobre aquest tema i, alhora, una possibilitat des d'on expressar totes les opinions de manera lliure i democràtica. D'alguna manera o altra, els nostres polítics han de poder copsar què opinem els camprodonins sobre aquest fet i, per tant, oferir-los entre tots les pautes necessàries perquè actuïn en conseqüència. Per alguna cosa els hem escollit, oi?

Eleccions municipals i composició de l'Ajuntament

Un cop realitzats els comicis electorals, els resultats dels quals han adjudicat 6 regidors al PSC-IND per Camprodon; 3 regidors a ERC i 2 regidors per CiU, els partits de l'oposició (ERC i CiU) van declinar la seva participació en la nova composició, el grup PSC-IND va oferir entrar al govern a tothom. La configuració del nou ajuntament queda tal i com es mostra a continuació:

Cartipàs Municipal

Nom Regidor

Àrea

PSC-Independents per Camprodon

ESTEVE PUJOL (Alcalde)

- Hisenda
- Educació
- Sanitat

JORDI BERDALA (Tinent d'Alcalde)

- Governació
- Règim interior
- Àrea de Música (Festivals, Museu, Escola Música)

JOAN GUILLAUMES

- Urbanisme
- Obres
- Seveis Municipals

MARTÍ PUJOL

- Serveis Socials
- Estètica, Qualitat de Vida,
- Patrimoni

MARC NAVARRO

- Cultura
- Promoció econòmica
(Turisme, Comerç i Indústria)

ESMERALDA CABANACH

- Esports
- Joventut
- Solidaritat
- Medi Ambient

Portaveus, Representants i Comissions

Junta de Portaveus

Esteve Pujol (Alcalde)
 Jordi Berdala (PSC-IND)
 Xavier Collboni (ERC)
 Jaume Vilarrasa (CiU)

Representant a la Mancomunitat
 Intermunicipal de la Vall de Camprodon

Marc Navarro

Representants al Consell Comarcal

Jordi Berdala (Vicepresident)
 Resp. de Serveis Personals
 Jordi Batchellí (Vicepresident)
 Resp. de Medi Ambient

ERC

XAVIER COLLBONI

Regidor

JORDI BATCHELLÍ

Regidor

JOAN COROMINES

Regidor

CiU

JAUME VILARRASA

Regidor

JOAN JOSEP MELCIÓN

Regidor

L'Alcalde de Camprodon és diputat

L'alcalde de Camprodon, Esteve Pujol, ha pres possessió de l'acta de diputat al Parlament de Catalunya, un cop confeccionat el nou govern de la Generalitat. Amb aquest càrrec, Pujol s'ha compromès a vetllar pels interessos d'aquest territori fent política de proximitat. L'alcalde de Camprodon també ha deixat clar que farà compatible aquest nou càrrec amb el d'alcalde, compromís que va adquirir en les passades eleccions; aquesta nova responsabilitat espera que comporti beneficis per Camprodon i pels camprodonins.

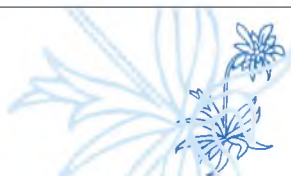
Ronda urbana Mas Ventós

Aquest estiu va quedar inaugurada la nova Ronda urbana Mas Ventós, que ha influït de forma molt positiva en el descongestionament del nucli antic de la Vila, facilitant la circulació de vehicles per les rodalies del municipi i evitant així els tradicionals embussos de trànsit provocats per l'afluència massiva de cotxes o per la dificultat de pas de vehicles pesants.

Aquesta nova infraestructura, proposada i estudiada pel consistori, s'ha finançat a través de la Diputació i la Generalitat.

A l'acte d'inauguració hi van ser presents els representants dels diferents organismes, el conseller de Política Territorial, el president de la Diputació, el president del Consell Comarcal i alcaldes de la Vall i representants de la societat civil camprodonina.

variant de Camprodon

HOTEL ****

Edelweiss

Ctra. de Sant Joan, 28 - Tel. 972 74 06 14 - Fax 972 74 06 05 - 17867 CAMPRODON (Girona)

gimnàs
club
camprodon

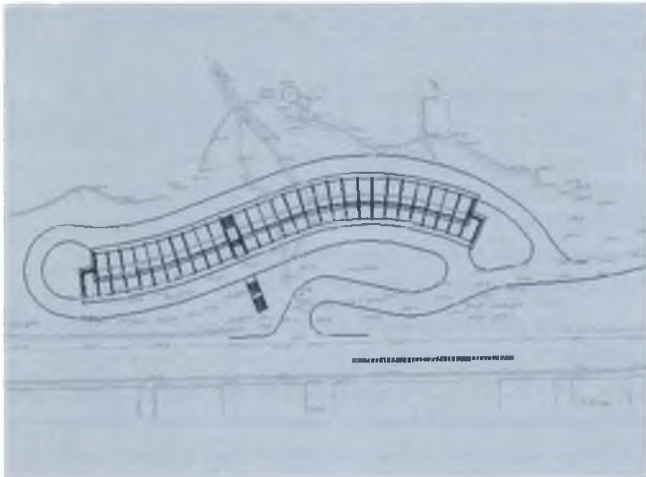
Avda. Maristany, 3
17867 Camprodon
Tels: 972 74 05 27
606 09 80 67

gccamprodon@hotmail.com

Nova plaça i pàrquings coberts a la Colònia Estabanell

L'Ajuntament ha endegat converses amb els veïns de la Colònia Estabanell per tal de reordenar la zona d'aparcaments que, ubicada en un lateral d'aquest veïnat, representa un fort impacte visual. Aquesta actuació conjunta ha de servir per millorar la imatge i qualitat de vida dels seus habitants. El projecte preveu la creació i urbanització d'una plaça i construcció de places de pàrquing cobertes i individuals. Aquesta obra està a punt de ser licitada.

Parc de Mas Ventós

Paral·lelament a l'obertura de la nova Ronda urbana, s'estan executant els treballs per la reordenació de la zona d'aparcament i de lleure que, construïda sobre del fals túnel, rep el mateix nom d'on està ubicada, Mas Ventós. Les obres s'estan realitzant a bon ritme i podrien quedar enllestides abans de l'estiu. Amb això es donarà resposta al dèficit de places de pàrquing en un espai molt proper a la zona comercial. Amb el Feder (programa de Fons Europeus) s'han demanat ajuts per completar aquesta actuació així com per fer els pàrquings de la Font Nova.

Acabada la primera fase de construcció del nou Pavelló

El passat 24 de novembre, es va fer la recepció oficial de la primera fase de les obres de construcció del nou equipament esportiu a la zona de Can Pascal. El nou pavelló, que donarà servei a totes les entitats esportives del municipi, als centres docents i a l'activitat cultural de la Vila, entrarà en funcionament aquesta primavera. Acomplerta aquesta fase, ja només restarà equipar el pavelló amb un paviment de fusta, instal·lar el material esportiu i revestir de pedra la paret principal exterior.

Restaurant

*La Cuina de
la Pilar
Can Pinós*

Avda. Mariner, 6
17864 Sant Pau de Segúries
Tel. 972 74 71 60

Esmorzars, menú dies feiners,...

L'estació d'autobusos

L'esperada estació d'autobusos cada dia és més a prop de convertir-se en una realitat. Si les obres continuen a aquest ritme podria acollir els primers viatgers el primer trimestre de 2004.

Nova zona peatonal

La posada en marxa de la Ronda ha propiciat millores en el trànsit rodat i de vianants. Una vegada en funcionament totes les places de pàrquing es podrà donar solució definitiva de la compatibilització de vehicles i persones fins al casc antic de Camprodon. De moment, i previ consens amb l'Associació de Comerç i Turisme de la vila i els veïns i establiments afectats, es va arribar a l'acord d'ampliar la zona de vianants del carrer València amb els carrers Sant Roc i Isaac Albéniz a fi de facilitar als vianants les seves compres i passejades pel nucli antic. L'horari d'aquesta zona és: els dissabtes de 16-20h. i diumenges i festius de 11-14h., excepte quan és un festiu o diumenge i l'endemà també és festiu es tanca matí i tarda.

Nous projectes per Camprodon: el Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya

El Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya (PUOSC) és un dels programes més importants per obres dels ajuntaments. Pel proper quadrienni 2004-2008, l'Ajuntament ha demanat que es puguin incloure les següents actuacions:

- **Nova Llar d'infants:** Donat que l'Ajuntament ja disposa dels terrenys i que anirà ubicada al carrer Germans Vila Riera, la subvenció sol·licitada es complementa amb una altra que s'ha demanat a Ensenyament.
- **Remodelació del Passeig Maristany:** Es tracta de remodelar i dotar de serveis (actualment molt envellits) el passeig, sense que aquest perdi les seves característiques que el fan un dels millors exemples d'urbanisme de principis del segle passat. El que es pretén és que aquests aspectes, amb la nova remodelació, quedin més revaloritzats.
- **2a. Fase dels aparcaments de la Costinyola:** S'està a punt de licitar la primera fase de l'actuació d'aquests nous serveis, de vial i aparcament, entre els trams del carrer Monestir i el baixant que hi ha a mig carrer València. La segona fase correspondria a l'execució d'aquest des del baixant del carrer València fins al carrer Ferrer Bàrbara.
- **2a. fase de construcció del Museu Isaac Albéniz a Cal Marquès:** Aquesta fase correspondria a la continuació de la construcció d'aquest equipament cultural situat al carrer Catalunya.
- **Remodelació de la plaça d'Espanya:** Una vegada posada en marxa la Ronda, es pot afrontar la remodelació i millora de la plaça d'Espanya que fins ara no s'havia pogut fer.
- **Arranjament del camí de La Font de Beget:** Obres d'urbanització, dotació i substitució dels serveis del carrer de la Font. Amb aquesta obra s'acompliria la urbanització de la totalitat dels vials del poble de Beget.
- **Condicionament del camí de l'església de Rocabrúna:** Pavimentació de diversos carrers i de la plaça de l'església de Rocabrúna.

CALEFACCIONS MOLAS
INSTAL·LADORS AUTORITZATS

Johnes Roca WOLF

C/ Ignasi Casabó, 17, baixos - 17867 CAMPRODON - Tel. 972 74 11 90

PIRINEUS GARBIAK. S.L.
TOT BANY

Ordenances municipals

En sessió plenària de l'Ajuntament, celebrada el primer divendres de novembre, es va acordar l'aprovació de les ordenances municipals. Seguint amb la política de l'equip de govern, d'augmentar de forma moderada els impostos i taxes en general d'acord amb IPC (Índex de Preus al Consum), es va aprovar per unanimitat.

Cal destacar que, malgrat que el cost de la recollida d'escombraries del Consell Comarcal ha augmentat un 28% com a conseqüència del preu de la taxa per tractament de deixalles que ha establert la Generalitat, l'Ajuntament de Camprodon ha apujat la taxa un 14%, increment molt per sota de la pujada que s'ha fet a d'altres municipis de la comarca.

Dins del capítol d'ajudes i subvencions, a part de les ja existents, pel 2004 s'han establert dues noves modificacions que consisteixen en la reducció del 50% de l'import de la construcció en els casos d'edificació d'habitatge social o quan es tracti de mesures per millorar l'accessibilitat o treure barreres arquitectòniques.

Adquisició dels terrenys de la futura Llar d'infants

Els terrenys que han d'acollir la construcció de la nova Llar d'infants municipal, coneguts com els horts de can Planas, passen a ser de propietat municipal mitjançant una permuta. Pel 2004 és prevista la realització d'aquesta obra, motiu pel qual, s'ha demanat una subvenció al POSC i al Departament d'Ensenyament per la seva execució.

Actuació elèctrica al Col·legi públic Dr. Robert

Aquest estiu es va dur a terme la nova electrificació de l'escola pública Dr. Robert, una obra molt reclamada pel centre i el mateix Ajuntament, al Departament d'Ensenyament. Amb aquesta actuació, que ha costat 90.000 euros, s'ha adequat i legalitzat segons la normativa vigent aquest servei bàsic.

Gasificació del carrer València

Finalment i després d'una forta pressió a la companyia per part de l'Ajuntament i els veïns afectats, Repsol-Gas ha donat la conformitat necessària per l'inici de les obres de gasificació del carrer València. Degut a la mobilitat que registra aquest carrer durant tot l'any i el fred d'aquests mesos, s'ha programat l'inici d'aquestes obres pel mes de març amb la finalitat de reduir en la major forma possible els inconvenients i molèsties que representen per tothom.

L'Ajuntament, també, ha aconseguit una subvenció del Departament d'Indústria de 20.000 euros que ajudaran a donar viabilitat al projecte.

Subvenció en equipaments

La gestió per la concessió de dues subvencions han permès l'adquisició de material informàtic per la Biblioteca municipal i la substitució del mobiliari de l'Oficina municipal de turisme.

A la Biblioteca s'han instal·lat dos nous ordinadors que permetran l'accés limitat però gratuït a Internet. Pel que fa a l'Oficina de turisme s'ha modernitzat el punt d'informació amb equipament d'oficina modern i funcional, i amb cadires per a l'àrea d'espera.

Des de **52,30 €**
IVA INCLÒS

MASAJIPA

S'escuren xemeneies, calderes de gas-oil. Es neteja el greix de tubs extractors de cuina (hosteleria). Es netegen tendals i s'extermina la molsa o el verdet de terrats, escales i baranes de pedra. Neteja de garatges i locals comercials. I ara també neteja de piscines.

Tel. 972 213 434 - Tel. mòbil 608 936 227 Oficines. C/ Montbó, 2 baixos - 17007 Domeny (Girona)

TOT EN SERVEI DE NETEJA!
DE GIRONA ANEM
A TOT ARREU

Més d'un any i mig sense notícies del Govern central

Quan s'acompleix més d'un any de la pedregada del 5 d'agost de 2002, que a Camprodon va provocar diversos danys en immobles de particulars i instal·lacions municipals, encara resta pendent la resposta del Govern central sobre la declaració de zona catastròfica.

L'Ajuntament de Camprodon va rebre centenars de peticions d'afectats i tota la documentació, 8 volums,

va enviar-se a la delegació del Govern. En total es van recollir un miler llarg de reclamacions de particulars, unes 700 notificacions de danys en vehicles i autocaravanes, i la resta, en habitatges.

L'Ajuntament de Camprodon s'ha mostrat indignat per l'actitud del Govern central, que denota falta d'atenció i respecte, ja que encara avui no ha atès la sol·licitud ni tan sols amb una negativa.

Dos nous tècnics al Geriàtric municipal

Amb la finalitat d'augmentar els serveis a la nostra gent gran s'han contractat dos nous professionals, per atendre millor les necessitats dels avis del Geriàtric municipal, un terapeuta ocupacional i un psicòleg. Properament, i propiciat per la marxa de les religioses del centre, es reordenarà la zona que ocupaven i que actualment es troba en desús, amb la creació d'una sala d'estar, un espai per al fisioterapeuta i la creació de noves habitacions.

Col·laboracions econòmiques per solidaritat

La Regidoria de Solidaritat gestiona el 0,7% del pressupost municipal que es destina a projectes encaminats a millorar la qualitat de vida en societats desafavorides. Enguany s'han obert i mantingut projectes com ara la continuació del servei educatiu de la comunitat nicaragüenca de San Ramón, amb el manteniment, per segon any, de l'escola rural del municipi. També s'ha contribuït econòmicament a l'obertura i funcionament del centre gironí Oxalis, per a persones afectades de paràlisi cerebral, com a residència i centre de dia. Finalment, s'han enviat diners per poder engegar el projecte de salut reproductiva a les dones indígenes d'Oaxaca a Mèxic. Amb això es crearà una casa de salut on es podran educar les dones de la zona per tal de prendre decisions enfront la seva salut reproductiva i general i també se'ls ensenyarà a fabricar remeis terapèutics a partir dels seus propis recursos naturals.

Clausura de l'abocador

L'Ajuntament va gestionar i ha aconseguit una subvenció del Departament de Medi Ambient i Habitatge per la clausura de l'antic abocador de runes d'enfront del cementiri. Amb aquesta subvenció es restaurarà aquest espai i s'arranjarà l'accés en aquesta zona.

S'habiliten 100 noves places de pàrquing per l'estiu a Camprodon

L'Ajuntament de Camprodon, amb la finalitat de donar resposta a la demanda, va habilitar un centenar de noves i provisionals places de pàrquing. Una de les mancances més grans d'aquest municipi, capital turística del Ripollès, ha estat des de sempre les places d'aparcament. Amb la posada en marxa l'any passat del parc de la Mare de la Font i ara a l'estiu de la nova Ronda urbana Mas Ventós, s'ha augmentat l'oferta d'estacionament, tant les de nova creació com l'optimització i pavimentació de les places de la Forcarà. De totes maneres, i amb la finalitat d'aprofitar uns solars que fins a la tardor no han estat en obres i que actualment estan en desús, es van habilitar de forma provisional 50 places de pàrquing properes al casc antic, en el carrer Ferrer Bàrbara i el C/ Nou. També s'han posat en marxa de forma permanent, encara que en obres d'urbanització provisional, una ampla zona de pàrquing de 50 places més a peu de carretera al costat de la Font Nova. L'objectiu és arribar a les 600 places noves de pàrquing, repartides estratègicament i algunes d'elles ja en funcionament, al voltant del centre de la Vila.

Milliores en carreteres

S'està executant la millora de la carretera de Camprodon a Molló, una obra reclamada pels dos ajuntaments i que té un pressupost de 2.550.877 euros. Tot i que encara mancarà per executar el tram que va des del trencant de Rocabrúna a Camprodon. Des de fa temps l'Ajuntament es venia adreçant a la Direcció General de Carreteres de la Generalitat per sol·licitar una ràpida actuació de millora al revolt de can Beia, al punt quilomètric número 7 de la C-38, degut a l'alta accidentabilitat que es produeix en aquesta zona. Finalment s'ha elaborat un projecte d'actuació favorable en aquest tram, en què també s'actuarà en l'adequació de dos ponts (el de les

Rocasses i el del Carbuero), i que compta amb un pressupost de 3.892.700 euros. L'execució de l'obra està prevista pel primer trimestre de 2004. A finals de setembre van realitzar-se les obres de millora superficial de la carretera Gi-05223 que sortint de Beget s'uneix a la C-38 entre Camprodon i Molló. Aquesta actuació subvencionada per la Diputació de Girona ha servit per adequar mitjançant un repassat i un pintat aquesta via de comunicació. L'obra, encarregada a l'empresa Ecoasfalt S.A., va durar dues setmanes i es va oferir servei de trànsit alternatiu en tota la via per tal d'evitar el seu tancament.

Ampliació de la Ses Germans Vila Riera

Ja han començat les obres d'ampliació de la SES Germans Vila Riera. Les obres, pressupostades en 1.102.000 euros, preveuen la construcció de noves aules, sala de professors, i equipaments sanitaris. Les obres, que poden durar 12 mesos, estan subvencionades pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya.

Acció ciutadana

Un grups de veïns de Camprodon, de forma voluntària i totalment altruista han adequat amb gespa el pàrquing del camí de la Font de la Forcarà. Un gest de civisme i col·laboració ciutadana del que ens en beneficiem tots.

Enllosat el Pont de Freixenet

Tal i com estava previst, durant el mes de novembre s'han dut a terme els treballs per acabar de definir el tram de pas de vianants que va des del Pont de Freixenet fins a la nova passera que condueix a la Font Nova. D'aquesta manera es finalitza l'adequació d'aquesta zona en què també s'hi han col·locat fanals.

Comissió per a l'estudi de les deixalles

Amb la finalitat d'organitzar la distribució dels contenidors per la nostra Vila i buscar alternatives per disminuir l'impacte visual que comporten s'ha creat una comissió. En aquesta hi són presents un representant de cada grup municipals. A banda del factor estètic amb la reubicació de contenidors, també s'elaborarà un estudi per la recollida de deixalles i el possible soterrament dels contenidors.

Neteja del Pont Nou

L'Ajuntament de Camprodon va encarregar a uns joves empresaris de la Vila la neteja de dos dels monuments més emblemàtics, el Pont Nou i el monestir de Sant Pere. Aquestes feines consisteixen a treure totes les males herbes que es posen enmig dels rejuntats de la pedra. La dificultat i l'alçada en què sovint s'han de realitzar aquests treballs, obliga a utilitzar material específic de muntanya per tal de poder desplaçar-se amb comoditat i arribar a indrets més dificultosos. Amb aquesta obra, es millora la imatge del municipi ja que aquests indrets són molt visitats i fotografiats.

LA VALL DE CAMPRDON, UNA COMARCA: Un somni possible

Un somni possible? El nostre col·laborador Joan Vila ens introdueix en aquest tema i juntament amb la Núria Maya i en Xavier Surinach es desplacen a Barcelona per a aprofundir-ho amb el Sr. Jesús Burqueño que va formar part de la comissió d'experts de l'Informe Roca. Remata la feina en Manel Guitart recollint les opinions dels alcaldes de la Vall i altres personatges. Després ens feu arribar les vostres.

Vall de Camprodon. La nostra comarca

L'any 2001 el Parlament de Catalunya va encarregar a una comissió d'experts presidida pel Sr. Miquel Roca i Junyent, un informe sobre les actuals comarques. Arran d'aquell informe, a la Vall de Camprodon hem sigut molts els que hem vist la possibilitat de resoldre alguns problemes que el nostre territori arrossega de fa temps. Comencem per dir l'objectiu que té l'actual comarca. No és cap delegació del govern de la Generalitat, ni cap delegació de la Diputació. És una organització que ha de facilitar resoldre problemes que els ajuntaments que la formen no poden resoldre per ells mateixos. És una organització que bé podria ser com una mancomunitat.

Les comarques, històricament no havien tingut aquesta definició ni objectiu. Fins abans de la 2ª República no havien tingut cap objectiu específic. Amb la definició de la segona República es va voler que la comarca fos una delegació de la Generalitat. Aquesta és l'explicació perquè la Vall de Camprodon, que sempre havia estat considerada comarca, ho deixés de ser amb la proposta de Pau Vila.

Avui la comarca té una altra funció, encara que no amb moltes competències. El Consell Comarcal del Ripollès exerceix les següents feines:

- Assessorar tècnicament els ajuntaments, competència que és finançada per la Diputació.
- Potenciació econòmica del territori
- Ensenyament i cultura, sobretot pel que fa referència al transport escolar.
- Medi ambient, amb la recollida d'escombraries i la gestió de les depuradores
- Sanitat i serveis socials.

Les escombraries, la gestió de les depuradores i els serveis socials són competències cedides pels ajuntaments.

Si bé des del punt de vista històric i geogràfic és clar que l'espai de la Vall de Camprodon defineix una comarca, sembla que des del punt de vista de mercat, de relacions humanes, de propòsits, d'estratègies i des del punt de vista funcional, la Vall de Camprodon ha de ser una comarca pròpia.

Expliquem-nos. La gent que viu a la Vall se sent orgullosa de pertànyer-hi, s'hi identifica clarament i hi identifica a la gent que hi viu, de forma que tots els habitants en som autèntics ambaixadors.

La Vall de Camprodon viu des de finals dels anys 80

del turisme. La indústria se'n va anar i ara ho està fent la ramaderia. És important pel desenvolupament de la seva economia que aquest turisme agafi volada i perduri. La creació de la marca Vall de Camprodon com espai turístic té cada cop més importància.

Alhora, com més avanci la marca comercial, més s'identifica la gent que hi vivim. El Consell Comarcal del Ripollès té com a objectiu la potenciació de la comarca. Per a tal efecte va crear el consorci Ripollès Desenvolupament. Paral·lelament, la Vall de Camprodon ha hagut de fer la poca difusió del turisme de la vall amb la Mancomunitat de la Vall, amb un pressupost cedit pels ajuntaments de 42.000€. El treball i els esforços de la mancomunitat són competències que hauria d'haver realitzat el Consell Comarcal amb el consorci o no. Afegim-hi a tot això que durant els últims 8 anys, els presidents del Consell comarcal han estat persones de la Vall de Camprodon. És evident que la Vall de Camprodon no existeix com a territori propi per la gent de les rodalies de Ripoll. I no vull que s'interpreti com cap acusació, sinó com a una constatació de coses que passen, que no funcionen. El concepte més important per reclamar la constitució de la pròpia comarca és aquest. Cada vegada que a la televisió surt el nom de Ripoll, no hi han beneficis complementaris. Ripoll no és una marca que pugui valorar la publicitat que li fa la televisió. Cada cop que soni el de Vall de Camprodon, l'equivalent a la publicitat televisiva és de 6.000 euros que ragen. Això sí que és invertir. La marca Vall de Camprodon pot tenir el pes de la marca Val d'Aran.

Per altra part el procés d'obertura cap a Olot ens allunya irremeiablement de Ripoll. Passa avui amb les compres, amb el treball i amb l'institut. I cada cop aquesta distància serà més gran.

Que què passarà amb les escombraries? El que hagi de passar. O bé continuaran al Ripollès si hi ha l'acord pertinent o bé, com a molt, hauran d'anar a l'abocador de Vacarisses, o bé es trobarà una solució amb els de la Garrotxa. Per altra part, les escombraries del Ripollès s'han de repensar d'aquí a 3 anys, quan s'empeni l'abocador actual. És un tema relativament petit al costat d'aquell "clinc!!!", 6.000 euros.

Altrament cal recordar que ser comarca ens posa en les llistes de les coses que la Generalitat ha de fer arreu del territori i que ha de revertir amb més equipaments dels que ja tenim. També ens posa a les llistes de coses a

consultar i planificar.

Que Camprodon sigui més capital encara que ho és ara, em sembla que no té raó de ser. El fet que la composició del Consell sigui majoritària pels altres pobles de la Vall ja és una garantia. En tot cas Camprodon tindrà una importància més o menys relativa respecte a altres pobles de la Vall depenent de la seva pròpia dinàmica, no per ser cap capital. I el que segur que passarà és que tots els pobles de la Vall

augmentaran la seva riquesa: la Val d'Aran tenia el 1978 uns 5.500 habitants. Avui en té 7.500. I Déu ens guardi de seguir el mateix model.

Sobre si és una comarca petita o no, ja veureu a l'entrevista que ve després, que l'actual Alta Ribagorça té només 3 municipis i 3.500 habitants.

Ser comarca posa a les nostres mans ser gerents del nostre destí, ens deixa recursos per fer les polítiques de foment i millora de la Vall que ens convé. Si som

capaços de no crear una superestructura de Consell, si no ens deixem enlluernar per les formes, si som modestos en les inversions i perseverants en el temps aplicant els coneixements que tenim a la Vall, això serà un èxit.

Vull exhortar als indecisos perquè participin al debat i resolguin tots els dubtes. Perquè la millor cosa que podem fer és aplicar-ho per consens. La comarca Vall de Camprodon ens ho agrairà.

Joan Vila

Entrevista a Jesús Burqueño

Jesús Burqueño és professor de Geografia a la Universitat de Lleida. S'ha especialitzat en la recerca sobre l'evolució de les divisions administratives des del segle XVIII. Ha publicat diversos llibres al respecte i l'any 2000 va formar part de la comissió d'experts de l'informe Roca sobre la revisió del model d'organització territorial de Catalunya. Acaba de publicar el llibre *Història de la divisió comarcal* on presenta el seu model de comarca. En Jesús Burqueño ens ha rebut a casa seva a Barcelona, on ha respost a les nostres preguntes.

En una organització administrativa complexa en què hi ha la Unió europea, l'Estat espanyol, l'autonomia catalana, les diputacions, les divisions judicials,... quina funció té la comarca actual?

La comarca actual té la funció supletòria de l'existència d'un mapa municipal fragmentat. Si no hi ha un ens que aglutini els petits municipis, cara a fora perden capacitat d'interlocució, no tenen representativitat, ni capacitat de negociar, quedant realment desemparats.

Perquè,... quants municipis té Catalunya?

946 municipis. En el cas de Catalunya, com en altres comunitats està plenament justificada l'existència d'un ens no tan gros com el de la diputació i que estigui molt a prop dels ajuntaments, de forma que el sentin molt seu i que justament l'utilitzin com a forma de col.laboració i d'expressió cap a fora. De fet, en altres comunitats estan discutint i creant la comarca. A Aragó

tot just l'han creat, a Galícia,... a tot arreu l'estan estudiant.

Les competències actuals, són suficients? No hi ha solapament de competències de la comarca amb les diputacions?

Aquí falta un gran pacte nacional a nivell català per aclarir què és el que fa la Diputació i què és el que fan els Consells Comarcals. Durant aquests darrers anys hi ha hagut una estructura en competència. La Generalitat creava una estructura paral·lela, la diputació de Barcelona mantenia una posició irreductible, i les altres diputacions jugaven un paper híbrid en el qual per una banda volien mantenir l'existència, i per tant no cedir indiscriminadament a la Generalitat les seves competències, però a la vegada tampoc acabaven de fer el paper pròpiament d'administració local. Davant tanta indeterminació fa falta un pacte que defineixi les

funcions que tenen la Diputació i les comarques, sabent que ambdues no poden viure d'esquena. És una situació complexa en un país complex.

A més és un pacte que hem d'estendre a Madrid: les diputacions ens vénen legislares allà.

És evident que al final la decisió ha de passar per Madrid. Això no vol dir que si hi ha un obstacle en el camí no es pugui anar avançant per funcionar d'aquesta manera: la Diputació de Barcelona, encara que Madrid no la dividís en dos en funció de les vegueries de Barcelona i Catalunya Central, podria crear una estructura interna que resolgui aquesta situació.

Parlem de les comarques des del punt de vista històric. Les divisions comarcals arrenquen de molt lluny, d'abans de 1600, des del mateix naixement de la societat moderna actual. Arrenquen de les primeres vegueries, de les primeres divisions en partits judicials, fins arribar a primers del segle XX on apareixen els criteris definitoris de les comarques des del punt de vista geogràfic. De tots aquests criteris, quins són els que prevalen avui?

Realment hi ha dues etapes en el comarcalisme que s'acaben amb la segona República. L'etapa de la Renaixença dona sobretot importància als fets naturals, vinculant-los a la percepció de la gent. D'altra banda hi ha l'excursionisme amb en Cèsar A. Torras que va descobrint zones del territori que eren molt poc conegudes fins a aquell moment, i a la vegada van constatant que la gent d'aquell territori la identifica de manera molt neta.

Però l'any 1932, les coses canvien de model perquè apareixen criteris de geografia humana. Amb l'entrada d'en Pau Vila i el corrent més humanista apareixen criteris nous.

Sí. Es comença a creure que els principis històrics, culturals i naturals són secundaris, i el criteri humà, de relació econòmica, de mercat, és el principal. Però sobretot el que introdueixen és un canvi de concepció. Fins l'etapa anterior, les propostes que es feien no tenien l'urgència de convertir-se en projecte administratiu. En canvi, en Pau Vila i la ponència d'administració territorial volen fer una cosa que tingui una aplicació immediata; llavors el que compta és la concepció de l'estructura de poder, en què inicialment només hi havien dos graons, Generalitat i comarques. En aquest context, model, de comarques, quantes menys n'hi hagués millor, ja que hi hauria una

quantitat de delegats de la Generalitat insostenible pel país. De manera que van forçar el model, aplicant aquesta lògica de mercat i de distància de centres urbans, per aconseguir que hi haguessin poques comarques. Al final varen trobar que no se'n sortien, i van haver d'introduir el nivell de vegueries per delegar la Generalitat.

I en el cas de la Vall de Camprodon, en aquestes discussions es va convertir en un problema. Primer definint una comarca sola, després juntament amb Olot, per finalment definir el Ripollès.

Sí, sí. Pau Vila era un home que coneixia molt bé el territori. Té moltes fotografies de la zona de contacte de la Garrotxa amb la Vall de Camprodon, de manera que tenia una idea molt clara que la Vall de Camprodon encaixava millor amb la Garrotxa, com ho havia dit abans en Cèsar A. Torras. Com que la Vall de Ribes no quedava mal encaixada mantenint un vincle amb la Cerdanya.

És curiós. Perquè la Vall de Ribes té la collada de Toses i en aquest període la Vall de Camprodon tenia una comunicació amb Olot pel Capsacosta que era un camí de carros que feia del trajecte una excursió impressionant. Amb aquestes dues barreres, és curiós que aquests lligams fossin tan forts.

En el cas de Ribes hi havia l'avantatge de la comunicació per ferrocarril que era més àgil

que la carretera.

És evident que l'economia moldeja moltes d'aquestes qüestions de límits comarcals. Encara ho fan més les xarxes viàries, les noves formes de vida com treballar i estudiar lluny. Aquests fets fan aparèixer noves comarques, o bé potencien les que abans ja tenien trets definitoris?

Hi ha dos tipus de fenòmens. D'una banda unes zones que sempre han tingut una estreta relació entre si; avui dia aquestes relacions són encara més intenses compartint una activitat turística molt predominant (rodalies de Blanes), o una activitat industrial (exemple de Martorell); espais que tenen una gran cohesió funcional. Després hi ha els casos que sembla que estan trobant raó de ser en potenciar la seva personalitat i en reconèixer els seus valors patrimonials i històrico-culturals. Són espais que normalment no queden en les vies principals, que normalment són de muntanya; tenen per aquests motius uns atractius naturals. Llavors hi ha els altiplans que separen les conques del Llobregat de la del Segre, la Segarra en la seva part de Calaf i de Santa Coloma de Queralt, hi ha els altiplans

que separen la conca del Llobregat de la del Ter, amb el Lluçanès i el Moianès; hi ha les valls de muntanya de les capçaleres del Ter (Vall de Ribes i Vall de Camprodon). Totes aquestes zones tenen en comú el fet de quedar fora dels grans eixos de comunicació econòmica, però en canvi poden oferir un atractiu d'espais preservats i d'un caràcter natural interessant i, per tant, definir un producte turístic.

És a dir, si hi ha hagut algun moldejament per les noves formes de vida s'ha produït a la vora de la metròpolis, lluny de les zones de muntanya.

Sí. Aquestes zones s'han preservat i ara la gent ho descobreix. Al Lluçanès, amb la crisi industrial que tenen veuen que el producte que han de potenciar és el de la pròpia comarca. És el mateix problema que el vostre.

Els treballs d'en Casassas i en Clusa l'any 1980, que d'alguna manera fan el treball d'en Pau Vila actualitzant els mercats per les relacions telefòniques entre pobles, arriben a les mateixes conclusions que en Pau Vila?

No.

I les municipalies (espai proposat per resoldre les disfuncions dels petits ajuntaments), són més racionals que les comarques actuals?

Són diferents. Hi ha canvis en la realitat del 1978 fins avui evidents. Ha canviat tant el país en aquests anys com ho va fer del 1936 fins el 1978. Mai ha canviat tant el país, sobretot en les zones metropolitanes. Casassas es va preocupar molt de revisar l'enquesta enviada per la Generalitat l'any 1932 que va servir de base per confeccionar les comarques. La pregunta principal era on aneu a mercat?. Perquè d'aquests mercats en queda molta cosa. No és veritat que s'hagi perdut l'estructura territorial que es detectava l'any 1932, o no s'ha perdut totalment en zones estrictament metropolitanes. De manera que un punt de contacte, d'inspiració comuna hi és. El que passa és que hi havien objectius diferents. Pau Vila volia fer una divisió comarcal per organitzar la Generalitat, una organització jeràrquica del territori, i en canvi el treball Casassas-Clusa volia fer una organització des de la base, establint petites unitats de col·laboració molt intensa entre ajuntaments. Amb els objectius d'un treball i l'altre tan diferents les conclusions no podien coincidir, encara que la inspiració és comuna partint de la realitat dels mercats.

Podríem dir que la proposta que presentes en el llibre tendeix a resoldre el problema plantejat per les

municipalies sense arribar a la grandària que Casassas va proposar. Es pretén constituir un ens de baix a dalt, que serveixi als ajuntaments, sense baixar tant al detall com ho feien les municipalies.

Exacte. El llibre vol fer una síntesi (la proposta de l'informe Roca també anava per aquí) entre les postures des de la Renaixença, passant pels treballs de l'any 1932, fins la proposta de municipalies de Casassas i Clusa. Amb la síntesi es veu que en aquelles zones en què el model de petita unitat funcioni, acceptar-ho i tirar-ho endavant, perquè és un model bo pel país. El potencial per dinamitzar aquestes zones s'ha d'aprofitar.

L'informe Roca sorgeix per una demanda de la mateixa Generalitat, no?

Del Parlament

Per què el Parlament demana un informe sobre les comarques? Deu voler dir que tal i com van néixer l'any 1991 va ser un petit fiasco... O potser van néixer forçades per un problema polític de la Corporació Metropolitana de Barcelona.

Són molts temes. Agafo les paraules del president de la comissió: "Si es va encarregar aquest informe de revisió del model territorial de Catalunya vol dir que hi havia una certa insatisfacció". S'havien de revisar coses a part que algunes no s'havien portat a la pràctica, com la constitució de Catalunya en província única.

L'informe Roca proposa tres coses molt diferents: les vegueries (espai de descentralització de la Generalitat), comarques (agrupacions d'ajuntaments) i augmentar la grandària dels municipis. Aquesta darrera sembla que serà una qüestió apartada perquè políticament no hi ha prou valor per afrontar un problema com aquest.

No. En aquesta legislatura ja ha dit el conseller de Governació que aquest tema continua apartat; però no va estar malament que l'informe recordés que tenim un problema. Aquests 946 municipis que en molts casos presenten disfuncionalitats, són dissenyats l'any 1846 per un governador civil que no té un bon mapa del territori, sense dades de població,... Hi ha moltes coses que grinyolen en el mapa municipal i que a poc a poc, de forma consensuada i escoltant el territori, s'haurien d'afrontar. Entenc que no sigui una prioritat, i prou equilibris caldrà fer (vegueria i comarques) com per aplicar-ho.

Els detractors de les noves comarques, en el llibre en dius "comarquetes", diuen que crear comarques molt petites és una despesa innecessària. La comarca de la Vall de

Camprodon tindria 4.300 habitants, i l'actual Alta Ribagorça en té menys de 3.500.

I l'Alta Ribagorça només té 3 municipis. I té tota la raó de ser comarca.

Aquest argument de trobar excessiu el pes de la despesa pública amb les comarques molt petites, és raonable o no ho és?

Primer havíem dit que les comarques no tenien competències. Si no en tenen, l'argument de tant de cost no té sentit.

És clar que si no tenim competències i encara tirem la casa pel teulat amb inversions de façana i amb una estructura excessiva segur que deuen tenir raó.

Es poden dir coses diverses. D'entrada a mi no em sap greu que es faci un esforç de potenciació de zones que pel seu caràcter de muntanya tenen una sèrie d'handicaps. Em sembla bé que les terres de muntanya, i bona part de les comarques noves ho són (Moianès, Lluçanès, Vall de Camprodon,...), tinguin un esforç supletori per desenvolupar aquestes zones.

I els serveis? Comarques tan petites tenen problemes de serveis: institut, hospital, escombraries, serveis socials, geriàtrics, ensenyament, ...

A l'Alta Ribagorça tenen institut, i com a hospital fan servir els de les comarques veïnes. Vosaltres teniu una certa proximitat a Olot i a Ripoll, amb una situació molt millor que la del Pirineu Occidental.

És que molta gent pensa que pel fet de ser comarca s'han de tenir obligatòriament aquests serveis.

Una cosa és la planificació de l'ensenyament i de la sanitat, i una altra és la creació d'un ens en el qual els ajuntaments puguin col·laborar, que és el que diu la llei. Les comarques són perquè els ajuntaments col·laborin entre ells.

Vall de Ribes. També ha de ser comarca?

Està en el límit. És d'aquelles que dins la comissió alguns ens vam quedar amb la recança de sí, però no. En el cas de la Vall de Camprodon hi havien factors que feien que es veiés més clar. A Ribes, de fet també hi ha mancomunitat. Però en el cas de la Vall de Camprodon hi havia una adscripció clara regional cap a Girona, hi havia un major volum demogràfic i un cert nombre d'ajuntaments que ens feia veure el cas de la Vall de Camprodon més clar. Suposant que no hi hagi reforma del mapa municipal, la Vall de Ribes

entra dins la llista de les rodalies en les quals si els ajuntaments volen, crec que tindrien el dret també de formar comarca. La llei actual és massa indefinida sobre els requisits per ser comarca. Alguns d'ells s'haurien de fixar, encara que sigui per no repartir gratuïtament els recursos.

Hi ha alguna possibilitat que la comarca del Ripollès passi a la vegueria de Manresa?

Possibilitat sí. Avui en dia és difícil. Per mi el Ripollès ha d'estar allà on hi hagi Vic. També des de Vic costarà molt acceptar l'encaix amb la vegueria de la Catalunya Central. Ara per ara el més probable és que es mantingui el límit provincial actual, impositat i contrari fins i tot a la divisió provincial feta des de Catalunya l'any 1821 i que deixava la Vall de Camprodon a Girona i Ripoll a la província de Barcelona.

La Cerdanya serà una excepció a això.

Sí, ja ho veurem. El Solsonès també canviaria de província. L'informe Roca va per aquí. Veia una sèrie de problemes en el Pirineu, però no creava una vegueria específica per aquesta àrea. Recomanava que es proposés el Pirineu com a àmbit de planificació, cosa que es va fer, però no ho assenyalava com a vegueria, entre altres coses perquè aquest encaix de la Cerdanya en aquest espai no està clar. No és un tema tancat.

A la Vall de Camprodon hem vist una transformació notable en la comunicació amb la Garrotxa pels túnels de Capsacosta. Ha començat essent poca cosa i ha acabat de forma que el Bastiments és la muntanya d'Olot. S'ha trencat el model exclusiu de visitants de Barcelona per diluir-ho amb els de Girona.

S'ha recuperat el model històric.

I ha fet que coses que abans eren incipients ara siguin de calat: els joves que fan batxillerat baixen a l'Institut d'Olot quan els correspondria el de Ripoll, els que van a comprar a grans superfícies baixen a Olot, cada vegada hi ha més gent que treballa a Olot i a la inversa, ... Si no hi hagués una comarca pròpia no fóra millor adscriure la Vall de Camprodon a la Garrotxa, com varen estar temptats de fer-ho l'any 1932?

Això ho hauríeu de dir vosaltres. Com a mínim seria igualment legítim o més, perquè, per exemple, en el moment en què varen decidir que la Vall de Camprodon quedés dins el Ripollès, van contradir els resultats de l'enquesta. Es va preguntar, on aneu a mercat? A Camprodon. I a quin altre mercat aneu? A

Olot. No pas a Ripoll. A quina comarca us quedeu? A Ripoll. I el que no es va acabar de preguntar (de fet era en temps de guerra, el 1936) era, esteu d'acord amb la comarca que us hem posat?

Finalment parlem de límits, encara que és anar a filar molt prim. Hi ha límits a la Vall de Camprodon que són naturals i clars: Serra Cavallera, Collada Verda, el límit de la serra axial pirinenca,... però n'hi ha d'altres, per la banda sud i est que potser s'haurien de repensar. Per exemple, un límit que és de neteja de línies: el límit per sota de Sant Pau, l'hauríem de poder conduir a la sortida del túnel de Collabós, al punt quilomètric 0 de la C-38. Per la banda de l'Alta Garrotxa s'hauria de resoldre la sortida dels nuclis de Monars i Meians (del municipi de Montagut) cap a la vall de Beget. Finalment, la part de la Vall del Bac que va del Mariner fins l'Hostal i que té les seves relacions humanes i de serveis amb la Vall de Camprodon també s'hauria de resoldre. És prudent fer puntualitzacions sobre els límits? O bé aixecarem la caixa dels trons?

Crec que aquestes coses s'han de fer. Hi ha una comissió de delimitació territorial que de fet no exerceix. Hauria de fer propostes de millora dels límits. L'informe Roca deia algunes d'aquestes coses, les més significatives. Tot això s'ha d'anar fent, corregint; hi ha d'haver una iniciativa o bé de la comissió o dels afectats per esmenar això, i hauria de fer-se de forma

civilitzada. Però és un tema que de seguida aixeca pols. Per ordre lògic, primer ens hem d'aclarir en les divisions grans, després en les comarcals, i finalment arribaríem a això.

Hi haurà un procés polític que de fet ja ha començat. La constitució de la delegació de la Catalunya Central va per aquí. Per tant vindran aquestes pautes, primer les grans divisions i després les petites. En algun moment has dit que amb la llei actual, si els municipis ho volen, podrien demanar una comarca.

Demanar, ho poden fer sempre. Si hi ha el 80% dels municipis que ho demanen, és obligat constituir la comarca. S'ha d'aprovar al Parlament. Però és bo aconseguir el màxim consens.

I des del punt de vista tàctic, què et sembla millor, anar a reclamar aquest dret de l'actual llei, o esperar que els esdeveniments evolucionin.

Crec que cal donar senyals de vida, recordar que hi ha un contenciós obert.

Donem les gràcies a en Jesús Burguño per haver-nos resolt tots els interrogants que teníem a la Vall de Camprodon sobre l'oportunitat de demanar comarca pròpia.

Joan Vila, Núria Mayà i Xavier Suriñach

LA VALL DE CAMPRDON, UNA COMARCA: Un somni possible

Aquestes són algunes opinions, en les quals abunda l'entusiasme i la sensació que els habitants de la Vall de Camprodon tenen una oportunitat històrica a les mans per millorar d'una manera substancial les seves condicions de vida. Pesen algunes reticències, però la majoria està d'acord en què caldrà ser forts i estar units perquè la Vall de Camprodon es faci escoltar davant del nou govern català quan es discuteixi l'organització territorial catalana.

Josep Pujol Martínez, director de Vallter 2000

Josep Pujol pensa que la Vall "hi sortiria guanyant" si tingués l'estatut de comarca. "Treballaríem tots més de cara a la nostra comarca. El Ripollès és un territori molt ampli i de vegades no mira cap a l'interès nostre", declara. També afegeix que "com a indret turístic que som ens toca ser comarca".

El responsable de l'estació d'esquí de la Vall reconeix que no sap "quin és el camí a seguir. Políticament no sé com s'ha de moure, si des dels propis ajuntaments o la Mancomunitat. Sé que és un tema que s'ha estat a prop d'aconseguir, però que ha quedat estancat". Josep Pujol

està a l'expectativa: "s'ha de veure si amb el canvi de govern de la Generalitat les coses aniran cap aquí" i remata que "el canvi en el Consell Comarcal del Ripollès ha anat bé".

Albert Rigat, president de la Mancomunitat de la Vall de Camprodon

L'actual president de la Mancomunitat de la Vall de Camprodon, Albert Rigat, considera el moment actual creat per l'informe Roca "una oportunitat històrica que la Vall de Camprodon no pot desaproveitar. És un tren que

passa una sola vegada". Per Rigat, hi ha condicionants econòmics molt clars: "La Vall depèn cada vegada més del turisme, i per tant, ja només com a potenciació de la marca de comarca seria beneficiós". "Es crearien llocs de treball", segueix, "hi hauria una administració més; pel fet de ser comarca ens arribarien més recursos i els podríem distribuir segons les nostres necessitats". Hi veu aspectes molt positius en "temes de promoció turística, fires, webs, rutes a peu".

Albert Rigat pensa que l'informe Roca està fora de tota sospita: "Aquest treball l'han fet persones independents, sense pressions de cap classe". "El que no tindria sentit per nosaltres és que La Vall de Camprodon no fos de Girona i fos d'una vegueria central amb capitalitat a Vic o a Manresa."

Rigat es mostra partidari de mantenir el nom de Vall de Camprodon per a la comarca. "La gent ens coneix per aquesta marca, que ha costat molts anys donar-la a conèixer. Canviar-lo seria una incongruència".

El president de la Mancomunitat creu que el tema comarcal "s'ha de treballar en el moment en què el govern de la Generalitat en comenci a parlar. Ens haurem de mobilitzar tots plegats." Espera que l'actual govern sigui receptiu amb les opinions del territori. Sobre les possibilitats d'aconseguir ara un acord unànim entre els municipis de la Vall, Albert Rigat es mostra optimista: "crec que no serà difícil arribar a un acord, sense que hi hagi dubtes per part de ningú". I afegeix contundent: "Si nosaltres no hi creiem, difícilment s'arribarà a bon port". I també veu el camí no exempt d'obstacles: "Des de la comarca on estem ara hi haurà pressions perquè la nostra Vall no sigui comarca, perquè perdrien la part més turística." També diu que "prefereix tenir un centralisme a Camprodon que tenir-lo a Ripoll o a Girona", i que tothom hauria de pensar que "si fóssim comarca, tots els habitants de la Vall de Camprodon en sortiríem beneficiats".

Joan Solà, alcalde de Sant Pau de Segúries
(665 habitants)

L'alcalde de Sant Pau de Segúries es mostra totalment a favor que la Vall sigui comarca. "Obtindríem millors serveis. Els tindríem més a prop, gaudiríem dels avantatges de la proximitat". Solà diu que

la comarca comportaria un augment important de les subvencions: "per posar un exemple, se subvenciona una piscina climatitzada per cada comarca. Un traumatòleg de prestigi considera la piscina una inversió de futur per a la gent gran, com a medicina preventiva". El màxim responsable del consistori de Sant Pau també afirma que "s'hauria d'explicar a la gent el que es vol, els avantatges,

els possibles inconvenients; donar l'oportunitat que hi reflexionin".

Preguntat sobre si cal prendre la iniciativa des de la mateixa Vall, Joan Solà diu que "evidentment, si nosaltres no prenem la iniciativa, els altres no ho faran. El pla Roca apunta aquesta possibilitat però hem de lluitar per aconseguir-ho. El nou govern (de la Generalitat) sembla més receptiu, però els pobles implicats hem de fer pressió".

Francesc Solé, alcalde de Llanars
(560 habitants)

L'alcalde de Llanars, Francesc Solé, explica que "no em veig capaç d'opinar" sobre el fet que la Vall sigui comarca. "Sóc molt admirador d'en Roca, però el seu pla s'ha d'analitzar, veure els pros i els contres. Per un costat sembla que volen sumar i per un altre dividir". Solé pensa que "si estem parlant de raons històriques encara ho entenc menys", i afirma que a Llanars "estem perfectament contents amb Ripoll".

També considera que "un no pot ser egoïsta i voler una administració per només 4.500 habitants". A pesar de les reticències, l'alcalde de Llanars es mostra disposat a valorar el tema i a negociar: "Si arriba el moment ens caldrà més informació, i això ho haurà de decidir el poble. Se'ls haurà d'explicar molt bé". També qüestiona el nom i la capitalitat de la nova comarca. "Seria discutible quina hauria de ser la capital i com hauria de dir-se. Per què es va posar Vall de Camprodon i no Vall del Ter?" Per acabar, Francesc Solé afegeix: "que em donin una raó per sortir del Ripollès. Els ajuntaments petits hi som ben atesos".

Paquita Pastoret, alcaldessa de Vilallonga de Ter
(426 habitants)

L'alcaldesa de Vilallonga de Ter, Paquita Pastoret, diu primer de tot que "no he analitzat en profunditat l'informe Roca. S'haurà de fer quan arribi el moment de decidir". La seva opinió personal és que "és un tema més de sentiment de la Vall de Camprodon, de voler que es donés a conèixer com a Vall de Camprodon amb més relleu per sí sola."

L'alcaldesa de Vilallonga considera que "no és un tema tant dels polítics sinó de tota la gent. I si cal, fer un sondeig del que vol la gent de la Vall". Pastoret observa "una mica de recel sobre el tema als voltants. A Camprodon, crec que l'opinió és diferent que en els pobles." La responsable del consistori de Vilallonga

parla amb prudència: “estic d’acord a seure i a parlar-ne. S’hauria de veure a fons, cal que ens ho expliquin al detall. S’ha de veure si amb el nombre d’habitants que tenim ens donen els mateixos serveis. Els serveis són sempre més costosos quan s’està més dispers, com ara a Tregurà o a La Roca. S’ha de mirar també les subvencions que es donen en funció del nombre d’habitants”.

Lluís Pairó, alcalde de Molló
(350 habitants)

Lluís Pairó, l’alcalde de Molló, respon: “No ho veig descabellat. Per què no? Seria important que fos comarca”. També remarca que el tema “necessita d’un acord de tots. Tot depèn de la voluntat que hi

posem a fer-ho entre tots.”

Pairó parla des d’un punt de vista pràctic: “com més a prop tens els serveis, millor. Si el consell comarcal és a Camprodon, és més fàcil de fer-hi reunions sovint, de parlar. El problema és que encara no ens hem assegut a parlar-ne. Hauríem de començar a parlar-ne tots plegats”. L’alcalde de Molló creu també que cal portar la iniciativa des de la Vall: “Ens hauríem de moure nosaltres, els alcaldes. Des de fora no ens ho solucionaran. Als de Ripoll, no els convé pas”.

Lluís Pairó opina que “amb el nou govern potser hi haurà més possibilitats de fer-la”, i afegeix que “moltes coses poden millorar” si la Vall de Camprodon aconsegueix ser comarca.

Jordi Vila, alcalde de Setcases
(198 habitants)

L’alcalde de Setcases, Jordi Vila, és dels que creu que la comarca per a la Vall “en principi seria positiu. Però s’hauria d’estudiar en profunditat. Cal escoltar què hi diu la gent, intercanviar impressions

amb els veïns”.

Vila explica que “seria una comarca més petita, els serveis serien més a prop, a nivell de subvencions tot seria més àgil”. L’alcalde de Setcases veu que alguns podrien no estar d’acord amb el nom. “Hi ha el fet que s’hagi de dir “Vall de Camprodon” com a comarca. També es podria dir “Alta Vall del Ter” o d’alguna altra manera”. Vila afegeix que “des del punt de vista purament administratiu seria avantatjós. Nosaltres amb el Consell Comarcal del Ripollès estem satisfests pels serveis d’escombraries, assistència tècnica. Si el consell fos a Camprodon, s’hauria de mirar de continuar oferint aquests serveis als pobles petits.”

Esteve Pujol, alcalde de Camprodon
(2385 habitants)

Esteve Pujol, alcalde de Camprodon i parlamentari del PSC, considera que la comarca pot ser “molt positiva” per a la Vall. “La Vall de Camprodon, per raons històriques, socials i econòmiques és de fet

una entitat pròpia.”, explica. “Precisament per ser una vall petita, els efectes de ser administrativament una comarca serien multiplicadors i encara més perceptibles per a tots”, afegeix.

Per l’alcalde camprodoní, l’economia de la Vall “està clarament molt diferenciada de la resta del Ripollès, especialment de la part central i del baix Ripollès. Tenim un territori molt acotat geogràficament, entre les valls del Ter i del Ritort”.

Pujol pensa que l’existència de la Mancomunitat de municipis des de mitjans dels anys setanta, “que va néixer d’una manera espontània i que ha funcionat com a promoció de la Vall, mostra que la idea de comarca encaixa en la història recent.”

L’alcalde veu la Vall “com una entitat molt clara, lligada a la Garrotxa i a les comarques gironines”, contraposada a la vocació “més de Catalunya central que té el baix Ripollès”. “També és important emocionalment. Hi ha un territori que va de Setcases a Sant Pau i de Sant Pau a Molló que ens el sentim molt nostre i on ens sentim molt ben ubicats”.

Preguntat sobre els beneficis concrets que aportaria l’estatut de comarca, afirma que “els serveis serien més bons i barats, augmentarien les actuacions sobre el territori. Hi hauria més recursos. Estem en una comarca on el sector serveis, turisme i comerç és el motor i si la imatge de la marca coincideix amb l’administrativa, és el somni de qualsevol publicista”.

Esteve Pujol creu necessari que “es pronunciïn el conjunt dels habitants amb ple convenciment”, encara que irònicament afegeix que potser caldrà descartar un referèndum “perquè el PP ens frotia a la presó”. “L’informe Roca està fet per un conjunt de tècnics que van actuar amb independència. Ara el Parlament de Catalunya haurà de debatre el tema del paper de les comarques en profunditat i si nosaltres ho volem ser o no, és un debat que ha de tenir lloc dins l’àmbit del nostre territori”.

L’alcalde de Camprodon diu que les subvencions “seran més importants, les instal·lacions augmentaran per ser comarca, a part de les que ja ens tocaven proporcionalment”.

Sobre una possible resistència per part del Ripollès a desprendre’s de la Vall de Camprodon diu que “la realitat comarcal no ha d’anar en detriment de ningú. No s’ha d’entrar en el debat de si el Ripollès hi perdrà. Es tracta de definir el territori perquè tothom hi surti guanyant. En tot cas, se n’ha de parlar racionalment. Els ajuntaments de la Vall fins ara ens hem entès molt bé.”

La Dolors i en Modesto del Rovira

Si t'hi fixes, encara es pot llegir a les persianes del primer pis de Can Rovira unes lletres que posen **comedor**. Primer havia estat la Fonda Rigat, en el seu moment un menjador de luxe, fins que ho va comprar el vell Rovira. Va continuar com a fonda-hotel (setze habitacions), restaurant, bar, i sobretot com a moltes coses més. La Dolors, néta del vell Rovira, era filla única de l'hereu Rovira. El seu pare, taxidermista i domador de corbs i garses, es va morir quan ella tenia sis anys i la seva mare va tenir problemes de salut durant molt de temps. Per tant, el seu referent familiar va ser el seu avi. Parlar de l'avi Rovira i tot el que va representar seria una altra història que donaria per molt, però el que fem avui és parlar amb la Dolors i en Modesto, en el moment que han tancat el bar. Properament s'enderrocarà aquest singular, deteriorat i vell edifici.

LA NOSTÀLGIA

És obligat començar per demanar-vos quan decidiu dir prou, baixem persiana i tanquem, fins aquí hem arribat.

Contesta en Modesto (63 anys), amb un tall sec, com volent dir: va! anem per feina i acabem aviat: *"al ser pensionistes i ja està!"* la Dolors matisa que *"eren massa coses: el metge em va dir prou, la salut..., l'edat (58 anys)..., el cansament... Sempre que anava als metges i els explicava el que tenia em deien, però què fa!, es posaven les mans al cap i sobretot per l'horari (tarda-nit) que feia."*

Insisteixo, però, si va costar molt prendre aquesta decisió *"Costar sí, però repensar-ho no. Ho anàvem retardant, un any, un altre any, ..."* (Modesto).

En els darrers mesos en què el bar ja estava tancat i abans d'entregar les claus definitivament, entrant pel

mateixa manera, com explica la Dolors, *"l'edifici s'anava deteriorant i gairebé cada dia queia alguna cosa o s'espatllava"* ho interpretava com que l'edifici s'estava acomiadant. El bar pràcticament estava despulat, molta cosa l'havien venut, però encara al damunt de les taules, hi havia una extensa col·lecció d'objectes per a poder comprar: gots de tota mena, llums, pòsters, quadres, cendrers i altres objectes. Estarem d'acord en què agradés o no, el Rovira tenia el seu estil, tant en decoració com que era impossible endevinar amb quin tipus de vas et serviren la beguda.

I ara, què fareu?, aprofitareu per viatjar?

- No, no, en Modesto es mareja molt i no està d'excursions.

- *Ui, molt em marejo. Les sortides seran si anem a veure en Modest (fill) o les moltes vegades que hem d'anar al metge.* (Modesto)

- Ja em diràs quines sortides!... Ara, jo anar a veure el meu fill a Barcelona, sí. Mira, si m'hagués sortit el pis a Barcelona, que ho vaig demanar, m'hi quedo. Allà hi ha un altre ambient, botigues ... Aquí, ja em diràs, anar veient quatre parets... És diferent que sempre fos estiu però a l'hivern no hi corre cap ànima.

Què vols, quedar un dia morta aquí?, igualment ho haurem de vendre, tant per tant que ho puguis aprofitar tu, és teu.

TROBO A FALTAR CASA MEVA (EL ROVIRA)

La xerrada amb la Dolors i en Modesto la fem al pis nou. És petit, acollidor i molt ben decorat. *"Allà no hi havia escalfor de res, les portes no tancaven, ara està a peu pla..."* *"Aquí no em falta de res, ho tinc tot, però trobo a faltar la casa."* Cert, la cuina, per exemple, malgrat que està ben equipada, *"l'altre dia que feia rostit vaig haver d'anar a la cuina del Rovira, trobo que queda més bo"*. En un racó i en un prestatge la Dolors guarda objectes petits. Un d'aquests objectes és un dels primers ninos de goma *"era en Miguelito, li falta un braç, però li tinc molt de carinyo"* Els altres objectes són figures de sants i verges *"hi ha Sant Pancreç, patró dels botiguers: salut i feina; Sant Judes Tadeu, patró dels impossibles"* Modesto: *"le costó caro al Modest, està benedictó"* i d'altres que els han portat veïns i amics: la de Núria, la de Lourdes, ..., i els sogres n'havien portat d'Espanya. Malgrat que el pis és petit compto quatre televisors. A les habitacions els aparells estan penjats. *"Ja porto uns dies vivint aquí i encara no m'he acostumat al llit nou. Un matí quan em vaig despertar vaig cridar en Modesto i li vagi dir a quina clínica m'havia ingressat i és que vaig veure la televisió penjada i em pensava que m'havien ingressat."*

Nita Guardiola, Nuri Vila, Rosita Sitjà, Dolors Rovira i Teresa Iglesias.

darrera, uns quants privilegiats hi tenien accés i encara podien fer la cervesa. Per concertar l'entrevista vaig anar-hi un parell de cops. De la

Ja que parlem d'en Modest fill, ell què us va dir...

- Sempre va dir que la decisió era nostra, però quan em veia que tenia aquests atacs deia: ja n'hi ha prou!

SAFAREIG PERSONAL

Roba o perfum? “En perfums hi entenc molt, però passa que em maregen tots. M’agraden els suaus i d’olor neta. Pel perfum classifico a les persones. Sí que puc dir que els joves en porten de persones grans” Van més perfumats ara que abans? -contesta en Modesto: “*Sí, n’hi ha alguns que sento que al matí es van a dutxar, i a la tarda els torno a sentir que es tornen a dutxar, apa vinga... no sé quants cops es dutxen...*”

Ja pot ser tardor, hivern, o qualsevol dia de l’any, però sempre està morena. En Modesto es posa a riure i diu: “*ella toma el sol y yo me canso en cinc minuts*” i ella diu que “de fet sóc de pell groga, encara que m’agradi molt prendre el sol, i l’avantatge que tinc és que quedo morena i em dura” desmenteix radicalment i contundentment que “mai de la vida ho ha fet amb raigs uva” perquè li fa por pel càncer i perquè surten taques.

El que sí recorda molt bé és quan l’any 1964 va ser escollida pubilla de Camprodon. L’elecció es feia per cap d’any. Per tant, eren pubilles d’anys naturals. Li demano si s’ho esperava. “De cap manera, jo ja era al llit amb la meva mare. Es veu que en Clemència, en Roca i tots aquests em varen votar. Em varen venir a buscar: ha sortit!, ha sortit!, hi ha de venir, -li deien a l’avi Rovira -, però a mi no em deixava anar al ball”. La van venir a buscar amb cotxe, el 600 d’en Camps, insistint a l’avi Rovira que només seria un moment. “Em vaig posar una faldilla negra i estreta i un jersei Vitos”. En aquell moment ja sortia amb en Modesto. Es varen casar al maig i al desembre, en el relleu de la pubilla, ja estava de set mesos.

PERSONA HUMANA

Li dono l’oportunitat de desmentir aquesta llegenda que diu que no ha estat mai per alguns pobles de la Vall. Em confirma que les seves visites a pobles del voltant es limiten, en el cas de Setcases, al menjador d’un restaurant de l’entrada del poble, per la comunió d’un veí (ja fa una colla d’anys) i a un restaurant de Rocabrúna del qual parlaven molt.

“No he estat a Vallter”, inclús diuen que no et veuen pel poble. “Passejar-me pel carrer no m’ha agradat mai, si ho faig és per anar a un lloc en concret: a la perruqueria, al CAP, al banc, ... Em fa com vergonya, vaig directe al lloc i a més no sóc xafardera”. Molt hàbil, fins ara ja tenia el safareig amb els clients del bar. Però a Barcelona sí que li agrada passejar-s’hi. “Home, a Barcelona hi viuria”, potser perquè allà ningú et coneix? Salta en Modesto i remata “*ah sí, aquesta, aquesta, ... ben bé, ...*” amb riure irònic inclòs. No ho entenc, que et passi això amb Camprodon, què t’ha de preocupar? “Sempre he tingut la sensació que, ja abans, em miraven molt; totes eren baixes i jo era la més alta de la colla, jo i la Rosita de cal Carboner. No em vaig posar talons fins que em vaig casar per no ser tan alta, sempre anava plana, i ara encara sembla que m’agoiten quan passo, em veig alta, molt exagerada”, continua, “el nen (Modest), que a vegades em porta roba, a l’estiu quan surto a servir a la terrassa” encara no ha assumit que el proper estiu ja no haurà de servir “diu que em posi la roba. Ja que no surts a passejar, llueix-la ..., doncs clar, la gent em diu: oh, quin vestit més maco que portes avui” Això ja és bonic no? “Sí, però a vegades penso que em miren més per la vestimenta que no pas pel que sóc jo.”

Si tornés a començar, la Dolors té clar que no faria el mateix, malgrat que li ha costat deixar el bar “Si fos com ara, que pots cridar (entenc que vol dir plantar cara, contestar) no m’hagués quedat. Tenia una plaça de feina molt maca a l’Ajuntament de Barcelona, (aquella que té la meua plaça, encara és soltera i s’ha comprat pis), però, com que la meua mare era viuda i no la podia deixar, i que l’avi Rovira va dir que no. Marxant, no m’hagués casat amb en Modesto..., portaria un altre estil de vida..., suposo jo, vaja”. Reconeix que en Modesto no l’ha

frenada mai. “no, no, no, mai... té pegues com tothom, neures, no és d’aquelles persones alegres, que diu va, anem a ballar... ell està bé a casa, quiet.” Com que encara estan de trasllat no saben on són les fotos. En Modesto em diu que les buscarà...

Es va casar amb dinou anys, “abans si no quedaves embarassada de seguida, no servies per a res. Vaig tenir dos avortaments, abans i després d’en Modest. Tots haurien estat nens”. Et tornaries a casar tan jove? “No, ... no sé pas si em casaria, ara. Potser seria mare soltera, perquè un fill sí que m’agradaria tenir-lo. Jo, els homes, mira, per un moment molt bé, però... en trobes molts i els que vulguis, però haver d’aguantar-los sempre... Jo sóc molt independent, vull dir que ja estaria bé de soltera, això que tinc sort d’en Modesto, que sempre ha estat al meu costat i quan em quedo en coma en tinc sort d’ell, si no ja seria morta. Jo ja estic bé de casada i

tot el que vulguis, però a vegades penses, ostres noi, ...”

No és qüestió d'interrompre i la Dolors continua “jo he pujat vivint al bar, he tractat amb tanta i tanta gent, i al mateix temps he estat molt sola,

m'entens?” Com molts “no m'he pogut explicar, t'ho quedes tu, i t'ho fas tu. T'ho compagines i te'n surts o no te'n surts, però...”

potser a vegades és bo explicar el que et passa, treure-ho i explicar-ho. “Mai, mai, mai... jo no he tingut mai una persona de confiança, això que tots els que han treballat amb mi, han estat al meu costat i no m'han deixat mai sola.”

Amb la vida que has tingut no et sembla que en alguna fase vares haver d'assumir més del compte? “M'he trobat temporades molt sola, quan es va morir la meua mare, va coincidir que en Modesto estava malalt, havia de portar el restaurant i el nen era petit. Sort en tenia dels sogres que el cuidaven, si no... però mira, me n'he anat sortint”.

D'esquerra a dreta: El sogre Modesto García, la seva mare, Rosa Surrriba, i la Dolors amb el seu fill, en Modest.

EL BAR O QUAN NO SABIES ON ANAR, ANAVES ALLÀ

Un no sap explicar per què un local públic deixa d'estar a dalt de tot, o de cop torna a rutllar. En canvi, el Rovira,

més o menys sempre s'ha mantingut. Centrem aquest apartat bàsicament en les diferències de temps i tipus de clientela del bar. “Abans es feia diferent, tothom

feia el seu cafè, la seva copa i després entraven en begudes més llargues. S'hi estaven molta estona, no és com ara que vénen i va! posam un *xupito!* i se'n van. Tornen al cap d'una estona i fan el mateix. No s'hi estan. I més esverats, tot s'ha de fer ràpid” Què ho deu fer? Aquesta pressa per tot, per estar a tot arreu i no atrapar res “Abans eren més pausats, seien en grups i parlaven. Darrerament es prenien *cubalitres*, tot dins un recipient i una palla per a cada jove i a xarrupar”. El vàter de baix i el vàter de dalt. “El de dalt no estava mai mullat, hi anaven les noies. Però el de baix...” Esperant per fi tenir la resposta

del perquè les noies entraven de dues en dues o de tres en tres al vàter “jo suposo que per dir-se secrets, es discuteix la jugada, tu ara tira per aquí o tu fes...” Ara també es fa? “Ara més que abans, i et diré que els homes i tot” Què hi deuen fer?

Donat que porten una colla d'anys al darrera el taulell, els ataco per mirar si em desvetllen algun secret que de ben segur han viscut, i de tots colors. Falsa il·lusió. “No, no, ... n'he vist moltes, però...” Com un capellà, secret de confessionari. Professionals!

El Rovira no s'ha destacat per ser un bar d'aldarulls. Els demano si el fet que el seu fill, en Modest, sigui mosso d'esquadra, ha frenat els que tenien ganes de fer gresca, per por a possibles represàlies. Silenci. Agraïxo que entenguin la broma i tots dos es posen a riure. “*Molts no saben, sobretot els forasters, qui és, ni què és el nostre fill i molts menys que és mosso*” diu en Modesto i la Dolors “a més, de la manera que va, no ho diries”.

M'adono que queden moltes coses per dir que no m'han explicat, com l'agraïment que fa a tots els que han treballat al bar, especialment a la Coco. “Aquest any m'he adonat que sóc vella. El nen (Jaume Suriñach) que tenia aquest estiu, era un gínjol, anava tan ràpid a servir que no el podia atrapar i jo havia de fer un esforç per donar-li les coses com ell volia. Allò que abans ho feies com res... sóc vella”

Als molts amics i amigues que ha fet, “algunes molt trempades i en especial

Club Tennis Camprodon

Squash, Curssets de Tennis

Bac de Sant Pere, s/n.
Tel. i Fax: 972 74 08 12

17867 CAMPRODON
(Girona)

la Llúcia, l'Olga, la Maruja, la Leni, i la Carme", una colla que li varen fer passar molt bones estones.

Aprofita per recordar que "va ser el primer bar on anaven les dones" i que els forasters no es creien "que fos d'aquí dalt", i jo els deia "sóc filla de Camprodon"

Em consta que molta gent de grups i edats diferents us varen temptejar per fer una festa de

comiat "Per a mi no era una festa tancar el Rovira, em sabia molt de greu tancar", i en Modesto remata: *"Era molt difícil organitzar-ho, un em va dir: fes una llista i farem un sopar. Era impossible poder contentar tothom".*

Per a mi no era una festa tancar el Rovira, em sabia molt de greu tancar

Queden moltes coses per explicar. S'acosta cap d'any i el final del vell edifici "Per cap d'any fem peus de porc amb naps, pèsols, ... ho faig a la meua manera i ho fico al forn, allà (al Rovira) em sembla que em surt més bo, i a primers d'any ja no queden claus."

En acabar, la Dolors em convida a beure, però és tard i he de marxar. Faig la pregunta estúpida

de si hi ha alguna cosa que no els he demanat i que els hagués agradat que els demanés. Diuen que no. Quedem que buscarem fotos. En Modesto respira profundament i em diu *"Uf! Em pensava que seria mucho más difícil"*

Joan Anglada

LA MEVA RELACIÓ AMB L'AVI ROVIRA

"Quan em vaig casar portava per compte meu el restaurant. Quan l'avi es va posar malalt i després es va morir, vàrem arreglar els papers i em vaig quedar la casa.

A l'avi no li agradava que baixés al bar.

Quan li vaig presentar a en Modesto, l'avi no el volia pas, perquè era xarnego, castellà, i els tenia una mania de cal Déu, però en el fons cap li agradava, ni un ni l'altre... Ell em volia soltera i que em quedés amb ell, però era molt trist viure sota seu. No em deixava portar pantalons, havia de sortir i entrar per la porta amb faldilles. M'havia de canviar a Can Bonada o a casa de la Núria de Can Tenas. Amb aquestes coses era mol estricte, en canvi tan putero que era... És veritat, sempre anava darrera de les criades que teníem."

Tota la meua joventut l'he passada al Rovira, sovint em venien a buscar i havia rebut més d'una bofetada. Abans, el Rovira era un lloc que s'hi anava de jove i fins a gran. En el meu cas puc dir que he conegut les tres generacions que han portat el Rovira. L'avi Rovira, el seu fill Francisco, que feia de cuiner, i la filla, la Dolors, que llavors era molt jove. Fins i tot vaig treballar en les obres de remodelació que es van fer després de la mort de l'avi. A l'època en què jo anava al Rovira, era un cafè on anava el jovent a parlar de futbol, jugar al canari o a passar l'estona. S'anava a fer un cafè o una copa i una bona tertúlia. En aquell temps, només hi anaven homes.

Recordo perfectament els bons i divertits moments que vam passar i fins i tot aquella bretolada que vam fer el 2 de febrer de 1956. La data la tinc gravada a la memòria perquè va ser pel sopar de comiat de quintos, entre els que jo hi era. Vam fer un sopar que un cop sumat als desperfectes ocasionats no podré oblidar fàcilment. A mig sopar en Juanola i en Pulí van llençar a l'estufa dues caixes de cebetes que havien anat a comprar a Can Porrà del C/ València, un lloc on venien joguines i petards. Com aquell qui no sap res van pujar al primer pis a sopar amb nosaltres i al cap de poca estona es va sentir un espetec que va fer malbé l'estufa i va omplir de fum tot el local.

Penso que són moltes les generacions que han passat pel Rovira. Punt de trobada i reunió fins a altes hores de la nit.

Josep Roca i Saqués

Quan em van demanar de fer aquest escrit i que expliqués el que havia estat per mi el Rovira, encara sembla que sento la meua mare "què us donen al Rovira, què hi ha, no ho puc entendre".

Va ser el primer lloc on vaig anar ara fa 26 anys, i a la comunitat d'en Modesto fill. Era el millor lloc, i potser aquell moment l'únic, els dies de cada dia a la tarda, els dissabtes a la nit, els diumenges a la tarda; amb calor i amb fred però sempre amb amics estimats. En Modesto, la Dolors i la gent que hi ha treballat, Déu meu, quins records. He vist parelles fetes i desfetes, amors i desamors, gent que ja no és amb nosaltres i gent molt més gran que jo, tots allà mateix jugant a cartes, compartint un munt de coses i tancant els últims.

I el temps passa, i ara sóc jo que aquest estiu he hagut de dir al meu fill de 14 anys, "què us donen al Rovira, no ho entenc".

Sabeu el que em sap més greu de tot? que ja no es podrà fer més aquest comentari, en cap més generació es podrà viure el que jo, el meu pare i el meu fill, em viscut en aquest local tan emblemàtic. Per sempre Bar Rovira!

Montse Roca i Monfort

Recordo haver sentit a parlar a casa, al pare i la mare, del Rovira, un bar de copes que deien que era molt divertit. A casa m'explicaven que allí va ser on els meus pares havien passat els millors moments de la seva vida, i que havia estat allà on s'havien enamorat.

Quan em va arribar l'edat de sortir de copes amb els amics, em vaig recordar del Rovira i hi haig anar amb tota la pena. De primer, no volia ser el que demanava per por a no obtenir el que volia. Més endavant ja vaig anar agafant confiança amb la Dolors, i molt especialment amb en Jaume, el cambrer de torn, que tots opinàvem que era el millor ja que era jove i ben parit.

No vaig voler agafar tanta confiança amb en Modesto, encara que ja m'hauria agradat, perquè diuen que té moltes històries per explicar, però és clar, ell quasi mai era al bar i no ens vèiem gaire.

Recordo una anècdota de quan el meu tiet anava al Rovira i jo estava amb els amics i m'amagava a sota de la taula per prendre'm el cubata i, com que és molt tafaer, li

demanava a la Dolors si em donava alguna cosa i ella, molt legal, li deia que no.

Bé, esperem que entre tots facin un altre bar com el Rovira que segur que serà molt freqüentat.

Albert Escolà i Roca

FARMÀCIA M. PUJOL SURIÑACH

**CENTRE D'ESPECÍFICS • DERMO-FARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALS • ORTOPÈDIA
HERBORISTERIA**

VALÈNCIA, 24

TEL. 972 74 03 92 • CAMPRODON

Petita història de la torre del rellotge

De les muralles que voltaven la Vila de Baix actualment en queda molt poca cosa. De mica en mica, amb el pas dels anys, la gent les ha anat ensorrant fins a quasi fer-les desaparèixer. El tros més llarg que encara es pot veure és el que hi ha a continuació de la torre del rellotge, que abans del 1700 havia estat una torre de defensa del pont d'en Cadarcet (Can Carrera) i del portal que tancava el Carrer de l'Albareda (Isaac Albéniz).

No se sap qui va tenir la idea de convertir aquella torre en un rellotge. Tot fa pensar que fou a finals del segle XVII o a principis del segle XVIII. Basant-se en documents antics, factures i rebuts existents a l'Arxiu Municipal, i, sobretot, en les dades recollides per Pep Saraia de graffitis escrits a les parets o gravats amb navalla a la porta d'entrada, i a les dates que porten les campanes, es pot establir una petita història de la seva existència. Semblaria que, al principi, quan s'hi construï la maquinària de ferro forjat, era un rellotge mut i se li havia de donar corda diàriament. Mai amb més propietat "donar corda" es podia aplicar al treball necessari per fer funcionar el mecanisme. Cada dia una persona havia de cargolar, per mitjà d'una grossa maneta, la llarga sogà i la càrrega de la pedra que sostenia i que feia moure les agulles. Més tard, quan s'hi varen posar les campanes, en lloc d'un pes foren tres els que s'havien d'enlairar des de quasi els fonaments de la torre. La seva història amb dates la podríem resumir així:

1728 La campana petita, la que toca els quarts, porta la inscripció següent: "1728 (el 7 és posat a l'inrevés) *Isidro Soler me fecit. = Ave Maria sin pecado con-cebida*" Hi ha una creu i dos segells rodons amb l'escut de Camprodon. En canvi no consta on fou fabricada ni per qui.

1761 A la campana gran, la de les hores, hi ha escrit: "*Ave Maria Gracia Plena Dominus Tecum = 1761*". Porta una creu amb un medalló en el qual es veu escrit: "*Miquel Coromines Olot*". És una mica estranya la diferència d'any de les dues campanes. Si l'armat metàl·lic que les aguanta sobre la torre, que no porta cap data visible, es construï el 1728 i s'hi féu l'ancoratge de la segona campana, semblaria suggerir que ja de bon principi n'hi va haver dues i que per alguna causa, actualment desconeguda, la de les hores s'hagué de refondre una altra vegada.

1763 En aquesta data, el propietari de l'última casa pel cantó del riu del carrer de l'Albareda s'en-carregava de donar corda al rellotge i a les seves campanes, i just aquell any va obrir un establiment a casa seva, que la gent va identificar com a "botiga de Cal Campaner". Aquest nom s'ha conservat fins als nostres dies.

1771 A la porta d'entrada de la torre hi ha gravat sobre la fusta, segurament fet amb un ganivet o un enformador, el següent: "*Francisco Bicens = Francisco Cabanach, Manyà = Camprodon desembre 17 de 1771 = Gloria In Excelcis Deo ET*". El cognom de "Bicens", i menys escrit amb aquesta grafia, no consta entre els habitants de Camprodon dels segles

XVII, XVIII i XIX, la qual cosa fa pensar que no era del poble. Malgrat que el nom de Cabanach era molt corrent a Camprodon en aquella època, és fàcil trobar la petja de l'autor de la marca. L'autor o coautor de la gravació es deia Francisco Cabanach Melcion, era ferrer i serraller d'ofici, igual que el seu pare Joan, que, a més d'aquestes professions, consta també com a daguer. La seva mare es deia Caterina. Havia nascut el 12 de desembre de 1716, per tant quan es féu la gravació tenia 55 anys.

PERRUQUERIA HOME-DONA
TRACTAMENTS CAPIL·LARS
MAQUILLATGES
MANICURES

Detalls ✂

complements
bijuteria
regals

Carrer València, 10
17867 CAMPRODON
Tel. 972 74 13 40

1803 En l'estat de comptes de l'Ajuntament d'aquell any hi figura el que va cobrar el manyà Joan Crehuet pel treball de donar corda al rellotge durant dotze mesos: 13 lliures barceloneses. Porta també el preu d'unes cordes noves que es van haver de canviar, per les quals es varen pagar 4 lliures i 10 sous.

1806 En la documentació de l'Ajuntament d'aquell any consta el que s'havia pagat al manyà Tomàs Cabanach (nebot del Cabanach que va gravar la porta, nascut el 1739 i mort el 1816) per haver donat corda al rellotge tot l'any: 26 lliures barceloneses. En tres anys s'havia canviat de rellotger i se li havia doblat el sou.

1813 Factura del mestre de cases Bartomeu Cabanach per l'arranjament de la portada de la casa del rellotge i la seva torre. La factura puja a un total de 15 lliures barceloneses. Parent dels anteriors Cabanachs, però, a diferència d'ells, no es va dedicar a la serralleria.

1816 Rebut amb data de 6 de juny de 1816 del mestre de cases Francesc Majentí per les reparacions fetes al Pont d'en Cadarcet, al Rellotge de la Vila i a la Mare de la Font. En total puja a 20 lliures.

1816 Estat de comptes que presenta l'Alcalde Salvador Coch en què hi consta el que es va pagar al serraller Felip Barner, (avi de Llorenç Barner, que el 1895 fou l'artífex que Camprodon fos un dels primers pobles de Catalunya a gaudir de corrent elèctric) per donar corda al rellotge: 25 lliures, i per reparacions de paleta a la casa i a la torre: 132 lliures. El que es va gastar en aquell any per obres fa sospitar que s'havia necessitat una reparació a fons.

1819 Factura que presenta el serraller Felip Barner detallant tots els treballs que durant els anys 1818 i 1819 foren necessaris en la maquinària del rellotge i el que cobrava cada any per donar-li corda. Se'ns desobreix que la maquinària ja s'ha anat fent vella i que

necessita reparacions amb certa periodicitat. El seu text és il·lustratiu al mateix temps que curiós:

Compta que Presenta Faliph Barner maña a lo Magnifich Ajuntament de los any 1818 y 1819

Compta de del any 1818

Dia 6 de Maig he fet una molla i la nou del esperit del Rellotge importa	1	2	6
Dia 30 de Maig compondre lo torn de donar corda		18	9
Dia 3 de Juny compondre lo barret del fanal		18	9
Dia 15 de Juny fer una molla de la maquina dels quarts	1	10	
Compondre cordas y cadenas de tocar les hores y los quarts			13
Fer altres adops petits	2		
Lo salari del Rellotge	25		
Suma	32	5	0
Tinch rebut del Sobre Compte, a bon Compte la suma de vint liuras, dich 20 lliuras	20		
Restan	12	5	0

1826 Felip Barner deixa de cuidar-se del rellotge i de la revisió que també feia dels pesos oficials de l'Ajuntament, és a dir, les mesures, mesurons, carnisseres, lliures i unces. Es feia càrrec de tots aquests treballs el també manyà Bartomeu Cabanach (nascut el 1780 i mort el 1859, fill de Tomàs Cabanach). Segons es veu al llarg dels anys, els Cabanach tenien una certa predilecció a encarregar-se del rellotge.

1850 Gravats fet a la paret que diu "*Martin Vila = relojero = 1850 = Gose SDPPAT*" (semblaria que l'autor de l'escriptura no devia estar massa fort en qüestió de lletres, en "Gose" fa servir la "G" en lloc de la "J" i tot fa pensar que la "D" del cognom és una "E" mal escrita i les dues "PP" són dues "RR" a les quals els falta un

**FINQUES
CAMPRODON**

*Administració, compra i venda de finques
Assessorament fiscal, laboral i jurídic
Assegurances*

Carrer València, 43 • 17867 CAMPRODON (Girona)
Tel. i Fax: 972 74 02 52 • Tel. mòbil: 609 43 96 06

LLOGUER D'APARTAMENTS,
LOCALS COMERCIALS I
PLACES DE PÀRQUING

Carrer Catalunya, 15
Apartat de Correus, 48

Telèfon: 972 74 02 64
17867 CAMPRODON

BATLLE

PROMOCIÓ I VENDA D'HABITATGES

pal, per tant, seria un tal José Serrat). Podria ser que es tractés de Martí Vila Basagañas (nascut el 1813 i mort el 1875) que en el cens de 1857 el trobem vivint al Carrer d'en Planes (Josep Morer) nº 2, i de Josep Serrat, casat amb Savina Barner, filla de Felip Barner i, com el seu sogre, ferrer d'ofici.

1878 Escrit de tots els veïns de la torre del rellotge demanant que amb la màxima urgència l'Ajuntament executi les obres necessàries abans que una forta ventada faci caure la torre sobre els edificis fronterers provocant una mortaldat de persones. Entre els firmants de l'escrit també hi ha en Francesc Cabanach (fill de Bartomeu i descendent d'aquell altre Francesc que va gravar la porta) que anuncia que mentre no s'arregli deixarà de donar-li corda, pel perill que això representa.

1878 Uns dies més tard de l'escrit anterior dels veïns, l'Ajuntament publica un comunicat dirigit a la població anunciant que la corporació ha suspès tota classe de pagaments, fins i tot la dels empleats municipals, perquè en la seva caixa no hi queda ni una sola pesseta.

1879 L'Ajuntament pren la decisió de vendre la "Casa del Rellotge", reservant-se el dret de pas, per poder pagar les reparacions de la torre abans que no caigui arrossegada per qualsevol tempesta. La comprarà un súbdit francès, Enric Pardinó, que des de fa molts anys treballa a Camprodon com a serrador i que en aquells moments viu enfront de la casa en qüestió, en el mateix carrer Albareda (Isaac Albéniz).

1924 Gravats sobre el ciment de la torre "Restaurat 1924" que fa pensar que en aquesta data s'hi féu alguna reparació en profunditat.

1931 En un escrit a la paret s'hi veu: "Camprodon, Relojeria, 1931 S. Aulina.

1934 "El Muntanyenc" del 25-3-1934 publica la

notícia que el mecànic Marià Morer està reformant la maquinària del rellotge, que al cap de poc tornarà a ser col·locada al seu lloc i que desapareixeran aquells avenços i retards que abans patia.

1943 En una paret s'hi veu escrit: "Esfera de Cristalina. 5-6-1943", la qual cosa fa suposar que en aquesta data se li varen canviar els vidres.

1959 En un Ple Municipal, s'aprova el canvi de la maquinària del rellotge que cada dia anava més malament. Se substitueix el vell aparell de ferro forjat, que al llarg del temps havia sofert mil retocs i transformacions, per un de més perfecte i modern, del qual es van poder suprimir els torns per fer pujar els pesos des del fons de la torre. Amb un petit motoret elèctric i els dispositius corresponents, es va eliminar l'empipadora feina de donar diàriament les voltes de la maneta per fer pujar les pedres del fons del pou. L'electricitat va substituir l'agutzil Climent Puigmal, que fins aquell moment havia estat qui s'havia encarregat de la feina. El destí de la vella maquinària, que hauria estat bona per figurar en un museu, és desconegut. Alguns creuen que davant de la dificultat de baixar-la sencera, pel fet de ser tan voluminosa, es va trocejar; d'altres sospiten que s'hauria deixat caure al fons del pou.

És de domini de tots aquells que passant el pont de Can Carrera miren l'hora, que a la torre del rellotge, des de fa força temps, se li està fent una nova restauració a fons, una restauració llarga i costosa, perquè com en el 1879, amenaçava de caure sobre les cases veïnes. Per sort els temps han canviat i les finances del Municipi també. Malgrat la durada de les obres i el seu import, l'Ajuntament no ha hagut de desfer-se de patrimoni per portar-les a terme. Aquesta és, a grans trets, la petita història d'aquella antiga torre de defensa que pels voltants del 1700 es va convertir en rellotge.

Manel Pujol

C/ Catalunya, 13
17867 CAMPRODON

**Restaurant
LA MURALLA**

Tel. 972 74 09 00

Especialitats en peix

Fàbrica de mobles

Martí Magret

Ctra. Sant Joan, 21
Telèfons: 972 74 01 81 i 972 74 01 48

17867 CAMPRODON
(Girona)

L'Arnau Busquets, premiat

El camprodoní Arnau Busquets va obtenir, el passat mes d'octubre, el primer premi anomenat menció d'honor de la 26ena. edició del certamen espanyol "Jóvenes Investigadores" que es va fer la primera setmana d'aquell mes al municipi de la Molina (Màlaga).

Busquets i trenta-nou joves més van passar una setmana a la seu del CEULAJ (Centro Euro-Latinoamericano de la Juventud), per exposar davant d'un jurat els seus treballs de recerca. Arnau Busquets ho va aprofitar molt bé per explicar a través de l'ADN l'origen i la relació de les poblacions mundials centrant-se en els Aromuns, dels Balcans. Amb aquesta primera menció d'honor, dotada amb 6.000 euros, i un altre primer premi en el concurs Baldiri Reixach, de 600 euros, Arnau Busquets, suma dues recompenses per l'esforç del treball de recerca de batxillerat. Aquest nostre jove camprodoní i una noia de Burgos seran els dos representants espanyols que han de viatjar a Dublín per participar al concurs de joves investigadors d'Europa.

18ena. Trobada de Músics sense solfa

Un any més es va celebrar durant l'estiu la trobada de Músics sense solfa a la plaça Santa Maria de Camprodon, amb un concert i mostra de músiques populars, a la primera part, i ball tradicional a la segona, a càrrec de la formació Tururut Bonaigua. El cicle d'actuacions va oferir a més dues noves propostes. La primera, música Folk per a la mainada amb Àngel Daban i Jordi Toniatti i la segona, concert de música Folk amb tres formacions, Els d'en Samarra, Victòria Kastsiouba, i Illinois Folk Band, al monestir de Sant Pere.

Fira de Caça i Pesca i primera Fira d'Esoterisme i Parapsicologia

La bona acollida de l'edició de la Fira de Caça i Pesca de l'any passat, ha animat als seus organitzadors, l'Associació de Comerç i Turisme de Camprodon, a repetir l'experiència. En aquesta segona Fira s'hi han introduït novetats importants com ara la de programarla durant dos dies. Els actes, celebrats en cap de setmana i en el mes de juny, van començar amb un concurs de tir al plat, al camp de tir de Llanars.

Cal destacar que en aquesta edició hi havia dos estands nous, el de les Forces Armades del campament de Sant Climent i el de la Federació de Caça i Pesca. En el decurs de la fira es van subhastar dos permisos per l'isard i es va fer un concurs fotogràfic obert a tothom amb el tema Natura, Caça i Pesca.

També al mateix mes, i des de l'Associació de Comerciants de Camprodon, amb la col·laboració de la Regidoria de Turisme de l'Ajuntament van preparar un cap de setmana màgic sota el títol de Fira d'Esoterisme i Parapsicologia. La fira va oferir diverses xerrades i conferències a càrrec de l'historiador local Manel Pujol, la coordinadora del S.E.I.P. (Societat espanyola d'investigacions parapsicològiques), Loli Ribera Jardí, titulada en parapsicologia i presidenta d'aquesta associació a les Illes Balears, i per l'escriptor, periodista i director del programa "Enigmes i misteris" de RNE-4, Josep Guijarro.

A més, es va realitzar un ritual de cremada de desitjos i un taller per a conèixer el Tarot.

"Descobrir Catalunya"

La revista mensual Descobrir Catalunya va presentar en aquest seu número 68, la Vall de Camprodon. Més de 20 pàgines a color amb unes fotografies fantàstiques presentant una Vall meravellosa i encantadora i tot des de la perspectiva i l'angle d'un objectiu que ha sabut explotar al màxim la seva bellesa. L'autor d'aquesta impressionant obra fotogràfica, Juan Manuel Borrero, va obtenir com a resultat unes imatges que permeten al lector endinsar-se en cada racó i fins i tot escoltar els sons naturals que despren cada fotografia.

Els textos, escrits per diferents coneixedors, oriünds i enamorats de l'entorn, permeten aprofundir molt més sobre l'indret i la gent que hi habita o s'hi passeja. Articles d'escriptors, mestres, periodistes i coneixedors de la zona com Antoni Puigverd, el camprodoní Oriol Molas, la ripollesa Montserrat Rius, Joan Portell, Joan Tort, Jordi Draper i Xavier Sust.

Festa Major de Camprodon

Camprodon està de festa, aquest va ser el lema escollit per celebrar durant cinc dies la Festa Major de Camprodon dedicada a Sant Patllari.

El programa d'actes va estar inspirat en una carta de restaurant luxós per poder degustar les activitats, com si es tractés d'un menú de convit. Com a plats, hi va haver un concert d'alumnes de l'Escola de Música Isaac Albéniz al monestir de Sant Pere, un sopar i actuació del duo Jubi al Casal de la Gent gran, el 3er. Sopar de jovent amb actuació del grup Òxid al Prat, concurs de petanca, el pregó de la festa a càrrec del nedador begetí Jordi Pau i l'estrena de gegants a la

plaça d'Espanya. No hi va faltar la tradicional fotografia popular amb vermut inclòs, sardanes i ball de festa amb elecció de la pubilla, a més de la gran despertada popular, modelisme naval radiocontrolat, sardanes al Geriàtric, al camp de futbol, encontre femení de solteres contra casades, el VIII bici-crucis, l'actuació d'Entregirats i una disco mòbil. La festa es va anar acabant amb el tradicional dinar de germanor a la Font de Sant Patllari, un bany d'escuma, gran castell de focs artificials per festejar la nit de sant Joan, espectacle infantil a la plaça de Santa Maria, una arrossada popular i Tirolina i Ponting.

Johan Cruiff a Camprodon

Sorpresos, i alhora meravellats, van quedar els participants a la cinquena edició del trofeu de golf Patés Imperia a Camprodon per la presència d'un crac mediàtic del món de l'esport, Hendrik Johan Cruiff. De tots és coneguda l'afició de qui va ser entrenador del Futbol Club Barcelona, pel golf. Cruiff, va apuntar-se aquest estiu al trofeu Patés Imperia, on va sorprendre amb la seva presència i el seu caràcter obert i participatiu.

El trofeu Patés Imperia consisteix en una prova de 18 forats, que es va fer en dues tandes de 9 forats, en què no hi va faltar un refrigeri amb aperitiu de degustació de productes a cada tanda, ofert pel patrocinador. El temps va acompanyar una jornada diferent i curiosa en la qual va guanyar la prova el jugador local, Pedro Torradella. Cruiff va quedar 31è en scratch i 42è en handicap.

Zona Edició del Curs Internacional de Música de Camprodon

Del 15 al 26 de juliol es va realitzar la 2ona edició del Curs Internacional de Música de Camprodon on es van impartir classes d'instruments, vocals i master-class de la mà de prestigiosos artistes vinguts d'arreu. Com a novetat, aquest any el Curs va durar 11 dies i es van impartir tres noves matèries: Cant, amb Ana Luisa Chova, Castanyoles, amb José de Udaeta i Anàlisi i biografia d'Isaac Albéniz amb el periodista Justo Romero. Al mateix temps, es van fer un seguit de concerts nocturns al monestir de Sant Pere per tal de constatar, in situ, l'evolució dels alumnes.

Els alumnes del CEIP Dr. Robert de Camprodon celebren el Dia de l'art

Abans de finalitzar el passat curs escolar, els alumnes del CEIP Dr. Robert de Camprodon van celebrar el Dia de l'art. Un dia que va servir per clausurar l'estudi de dos artistes contemporanis, Antoni Tàpies i Lluís Llach i on es va aprofitar per recordar la seva obra i llegir una carta que ambdós artistes havien enviat a l'escola.

El cantant de la formació camprodonina Entregirats, Cesco Vila, i el prestigiós pianista ripollès, Joan Amils, van musicar la jornada interpretant diferents peces de l'obra de Llach mentre el mestre Fermí Bobi explicava la història de les cançons i feia un recorregut per la vida del cantautor català.

D'altra banda, el fill de Tàpies, Miquel, i les coordinadores del departament educatiu de la Fundació Tàpies, Clàudia Faus i Núria Homs, jugaven i engrescaven als alumnes, amb coses que Antoni Tàpies havia posat en una caixa, per tal de conèixer i entendre detalls de la seva pròpia identitat. L'escola, que ja havia visitat la Fundació en una sortida escolar aquest Nadal, va regalar a Tàpies un calendari fet pels alumnes i inspirat en la seva obra. La Fundació va lloar el treball del centre, proposat per la mestra de plàstica Mª Àngels Rigat i el mestre de música Fermí Bobi, i va obsequiar els alumnes amb una pintura de Tàpies.

XXIII Fira del dibuix i artesanía de Camprodon

Com és habitual, el primer diumenge d'agost la plaça Santa Maria de Camprodon s'omplí d'art i artistes per acollir la 23ena. Fira del dibuix i l'artesanía. Durant tota la jornada visitants i curiosos passen per la plaça per veure o adquirir dibuixos, pintures o peces artesanals, en definitiva articles únics.

XXIII Concurs de plantes i flors de la Vall de Camprodon

Paral·lelament a la Fira del dibuix, el mateix cap de setmana, en el monestir de Sant Pere de Camprodon prenen protagonisme l'olor i el color per la celebració del 23è. Concurs de Plantes i Flors de la Vall de Camprodon. El divendres es van començar a col·locar totes les espècies de particulars que durant el dissabte es van exposar al públic. El diumenge, i un cop el jurat va visitar el monestir i va dictar veredictes, es va fer el lliurament de premis.

Entregirats amb "Jocs de cucanya"

A principis d'estiu va sortir al mercat la primera proposta musical d'Entregirats. Aquesta formació camprodonina, que elabora pop-rock català va treure un CD titulat "Jocs de cucanya" que conté 12 cançons. El primer senzill "Vaig i vinc", cançó de la qual ja s'ha fet un vídeo-clip, s'ha vist en diverses televisions. La història del clip transcorre pels barris de Poble Nou, Guinardó i Gràcia de Barcelona, i tracta d'un personatge desubicat que va tenint flaixos de la seva infància. Són set joves de Camprodon amb perfils i professions molts diverses: lampista, cuiner, conductor d'ambulància, professor de música, figurant, propietari de bars musicals i estudiant, però amb un denominador comú i una única prioritat, la música. Aquest CD, pel qual han estat lluitant prop d'un any, ha estat la merescuda recompensa d'un grup de Camprodon, treballador, lluitador i sobretot molt compacte.

Adéu al centenari Joan Puigmal i Rigat

Aquest estiu passat, Puigmal va rebre un homenatge al casal de la Gent gran. Malauradament a principis d'any Joan Puigmal va morir a Barcelona i va ser acomiadat a la nostra vila acompanyat de nombrosos familiars i amics.

Mossèn Jacint Medina compleix 50 anys de sacerdoci

L'any passat es van complir 50 anys de sacerdoci de mossèn Jacint Medina, actualment rector de Camprodon. Mossèn Medina, va entrar al seminari amb 11 anys i als 22 ja havia fet la promesa formal d'optar pel sacerdoci. Aquestes noces d'or, que ha celebrat entre nombrosos amics i feligresos, han remarcat la trajectòria d'un home, que ha viscut i viu, entregat als altres.

Comiat a "les hermanes" de la Comunitat de religioses de Sant Josep

Camprodon va rebre un homenatge per acomiadar a la Comunitat de religioses de Sant Josep, que el passat 15 de setembre van deixar de prestar els seus serveis a la Residència geriàtrica de Camprodon. En una jornada festiva celebrada el passat 2 d'agost que va consistir en una missa, una desfilada de gegants i un dinar de germanor per més de dos-cents comensals, es va agrair la tasca que des de fa 107 anys han anat realitzant aquesta comunitat de germanes al nostre municipi.

La congregació a la qual pertanyen, que va arribar a Camprodon l'any 1896 per tal d'atendre les necessitats de l'hospital i als seus malalts, les urgències sanitàries, la gent gran, i als soldats en temps de guerra, ha de reubicar a les religioses a d'altres centres de l'Estat. La música va animar i clausurar una diada festiva, emotiva, amb alguna llàgrima, que més que un adéu va voler ser un gràcies.

Durant tot el dia hi va haver jornada de portes obertes per tal de poder veure les instal·lacions de la Residència.

FUSTERIA
Barbonell, s.l.

Carrer del Mur, 7 - Tel. i Fax 972 74 08 34 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Nova colla gegantera "Falera"

S'ha constituït a Camprodon, amb el nom de "Falera", la nova colla gegantera. Més de 25 persones amb molta empena i disposades a impulsar la gralla, s'han decidit a continuar portant el nom de Camprodon per diferents pobles de Catalunya. Alguns membres de la Falera de Camprodon van participar al curs de música dedicat a la gralla, que es va fer en dissabtes, per tal de perfeccionar la tècnica i poder musicar la sortida dels gegants.

L'entitat, que per Sant Patllari va estrenar gegants, es financia a través de les seves pròpies aportacions i vol realitzar al llarg de l'any unes vuit sortides. Unes sortides que si més endavant, el pressupost i l'arribada de subvencions ho permeten, podrien ampliar-se. La colla, que està formada per antics i nous membres, espera que s'animi més gent, i de totes les edats, a formar part d'aquesta gran família.

Salarça celebra el tradicional aplec i trobada de cavalls

Salarça es va vestir de festa per celebrar el seu tradicional aplec i trobada de cavalls. L'agenda d'actes comptava amb una missa a l'exterior de l'església de Sant Valentí, dinar de germanor i sardanes amb la cobla Canigó. Missa amb benedicció de cavalls i dinar popular amb paella d'arròs de peix i carn i pollastre a l'ast.

Xerrada sobre rapinyaires

Pere Ignasi Isern i Pascal, mestre i naturalista, és un gran coneixedor de la zona i va pronunciar una conferència plena d'imatges i documentació sobre les diferents espècies de rapinyaires que habiten a l'alta vall del Ter.

L'acte, organitzat pel Grup de muntanya Vall de Camprodon, va servir per fer un recorregut sobre les diferents espècies que hi ha a la zona, les seves característiques, el seu hàbitat, la seva dieta i la seva finalitat en el medi.

Més d'una cinquantena de nens al Casal d'estiu de Camprodon

El Casal d'estiu de Camprodon s'ha convertit en poc temps en una oferta molt ben consolidada. Una prova d'això són els més de 50 nens i nenes que des del primer de juliol han gaudit de les seves activitats. Tallers, sortides, jocs, esports i moltes més activitats realitzades per set monitors i organitzades per la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Camprodon. Aquest any, a causa d'unes obres de millora que es van realitzar a l'escola pública Dr. Robert, el casal d'estiu es va fer a les instal·lacions de la SES Germans Vila Riera. Com a novetat van fer-se unes colònies els darrers dies d'agost que van ser tot un èxit.

Cal Xec®

Isaac Albéniz, 1
Tel. 972 74 00 84

EL REBOST DEL PIRINEU CATALÀ

17867 CAMPRODON
(Girona)

Singulars, nou CD de la Cobla Ciutat de Terrassa que inclou una sardana per Camprodon

La cobla Ciutat de Terrassa ha tret al mercat un CD que, titulat Singulars, pretén aportar més color a la sardana. El compacte es divideix en tres grans grups de composicions: les que mai han estat enregistrades, les que van ser enregistrades entre els anys 40 i 50, i les que si bé són editades no es troben a la venda. Dins del grup de les inèdites hi ha la sardana titulada "De la Bisbal a Camprodon" de Conrad Saló. Una peça de l'any 1978, que l'autor va voler dedicar al mític Aplec de Muntanya que cada any es celebrava al passeig Maristany. Una sardana, "De la Bisbal a Camprodon", que contrasta la plana empordanesa amb els perfils orogràfics de la nostra Vall.

Visita dels alumnes del col·legi de Prats de Molló

El passat 10 de juny els alumnes de l'escola Dr. Robert de Camprodon van rebre la visita dels alumnes del col·legi de Prats de Molló. Aquesta visita és la torna de la que els alumnes de Camprodon van fer l'any passat a Prats. Amb el lema "amics per sempre", es va programar una diada a Sant Antoni de Camprodon amb caminada pels més grans i pujada amb carrilet pels menuts, cantada de cançons populars i tradicionals en les dues llengües, dinar de germanor i jocs d'amics. El centre valora molt positivament aquest tipus d'intercanvis culturals entre alumnes en els quals es viu un sentiment de catalanitat transfronterera.

Pat MacDonald a Camprodon

Pat MacDonald i Jordi Rallo van oferir un concert al mes d'agost, al monestir de Sant Pere de Camprodon. Com és habitual, sempre que MacDonald es troba per aquestes contrades ofereix una actuació pels amants de la seva música i dels seus ritmes tan característics. Autor de la banda sonora de la pel·lícula «La matanza de Texas» i col·laborador de Ryuichi Sakamoto i Aerosmith, MacDonald va presentar cançons del seu darrer treball, «Strange Love». Un CD format íntegrament per versions dels Depeche Mode.

El rètol de la comarca

L'aparició d'un rètol en què es pot llegir «La Vall de Camprodon, una comarca» ha tornat a engegar el diàleg i el debat sobre la conveniència que la Vall pugui convertir-se en comarca. Un tema que semblava adormit però que va calar molt fort en el seu moment entre els habitants de la Vall de Camprodon, arran de l'informe Roca. Aquest senyal, que no ha deixat indiferents als qui l'han vist, ha servit per recordar que encara hi ha un tema pendent en el qual cal que tots ens posicionem. Més tard han fet la seva aparició uns adhesius que pretenen donar a conèixer l'interès dels ciutadans a favor de la nova denominació. Recentment s'han posat a la venda en diferents bars de la Vall unes quartilles amb aquests quatre adhesius que compten amb il·lustracions de dibuixos que representen diferents animals autòctons i que diuen: "sóc de la Vall, vull la comarca". Fruit d'aquest interès el CampRodó dedica el tema central a aquest tema.

EL FORN

C/ Josep Duñach «En Feliça», 9
Telèfons: 972 74 12 30
972 74 12 31
17867 BEGET
(Girona)

BAR - RESTAURANT • CUINA CASOLANA

Habitacions amb bany, TV i calefacció

Jardí
Piscina
Pàrquing

**HOTEL
MARISTANY**
RESTAURANT
* * *

Avinguda Maristany, 20
17867 CAMPRODON
Tel. 972 13 00 78
Fax 972 74 07 78

Els ducs de Palma a Camprodon

Per sorpresa i sense causar rebombori, la infanta Cristina, el seu espòs Iñaki Urdangarín i els seus fills, van passar la tarda del dia de la Mercè a la Vall de Camprodon convidats per uns amics, descobrint i tastant un dels productes més populars de la zona, les galetes Birba, i fent el cafè en un dels hotels per on han desfilat més personatges populars, el Grèvol de Llanars. Amb tarannà senzill i proper van passar la tarda en una Vall on molts dels seus habitants es lamenten de no haver-ho sabut abans per haver-los pogut conèixer i mostrar-los més coses.

Xerrades a l'Escola Germans Estabanell de la Colònia

Els pares de les alumnes de l'escola rural Germans Estabanell de la Colònia han programat per aquest curs un seguit de xerrades informatives complementàries adreçades a les alumnes i exalumnes del centre. La primera d'aquestes va tenir lloc el passat 14 de novembre i va anar a càrrec del ceramista Toni Cumella. Dins de l'ampli currículum professional de Cumella destaca la restauració de diverses cases i obres d'arquitectes modernistes entre ells, en Gaudí. Properament visitaran el centre una soprano i un arqueòleg.

Projecte Comenius a l'Escola rural de la Colònia Estabanell

El pati de l'escola Els Pinets de Sant Pau de Segúries es va omplir de mainada el 26 de setembre, en el marc d'una trobada del projecte Comenius, en la qual hi van participar més de 200 alumnes de les escoles del Zer de la Vall del Ter, el Zer Recasens de l'Alt Empordà i alumnes de l'escola de Thiézac de França. Entre elles es troben les nostres nenes de l'escola de la Colònia Estabanell. En el decurs de la festa es van fer jocs populars per grups, danses tradicionals amb els Ministrils del Rosselló i cançons populars característiques de cada país. Un dinar de germanor i un berenar amb coca i xocolata van cloure un dia on l'intercanvi cultural va presidir la trobada. Amb la finalitat d'obrir l'escola rural al món, Comenius posa en contacte als mestres per establir un projecte de treball i de col·laboració que també implica als alumnes. En el projecte del curs passat hi van participar escoles de Finlàndia, França i Catalunya i aquest curs s'hi ha afegit Romania. Fruit d'aquest treball conjunt sortirà un CD amb 4 cançons populars de cada país que els nens podran anar treballant a classe. El següent contacte de Comenius a casa nostra es va fer el passat novembre, on es van trobar tots els mestres europeus que participen en el projecte.

C/ Catalunya, 15
Tel. 972 13 02 84

L'ESPÍGOL
FLORISTERIA

17867 CAMPRODON
(Girona)

"la Caixa"
CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

2.000 euros a favor de la lluita contra el càncer

L'Associació Espanyola de Lluita Contra el Càncer de la Vall de Camprodon, excepte Sant Pau de Segúries que té una altra associació, va recaptar més de 2.000 euros a la campanya de recollida de donatius que es va dur a terme a l'estiu.

Cada any aquesta entitat amb representació a Camprodon, engega en període estival una campanya de promoció i suport que sempre ha tingut molta bona acollida. A Camprodon, i sempre sota la supervisió de la junta provincial de Girona, es realitzen diferents activitats per tal de donar a conèixer les funcions i l'organització d'aquest organisme solidari. Xerrades, pisos per acolliments familiars i teràpies de suport, són alguns dels serveis que s'ofereixen des d'aquesta organització estatal.

Aquest any, i per primer cop, es va celebrar un Campionat de golf, al Club de Golf de Camprodon que va tenir molta bona acollida i que farà que l'any vinent se'n faci un altre. Les inscripcions d'aquest campionat van anar a benefici de l'AECC. Els premis i l'aperitiu van anar a càrrec de fabricants d'embotit de la Vall, comerciants d'alimentació, la joieria Quer de Banyoles, els ajuntaments de Camprodon i Sant Joan de les Abadesses i el Consell Comarcal del Ripollès. Amb tot, la col·laboració del Club de Golf va ser vital per poder realitzar la prova.

Josep Mª Prat, campió estatal 2003 de Rallyes Tot Terreny

Josep Mª Prat s'ha classificat aquesta temporada com a campió d'Espanya 2003 de Rallyes Tot Terreny en categoria de Quads. Aquest camprodoní, que fa uns cinc anys que es dedica al món de la competició en la categoria de quads, ha obtingut molt bons resultats aquest any. Ha aconseguit obtenir el títol de subcampió estatal en la categoria de Circuit i cinquè del Mundial.

Una temporada magnífica per aquest jove esportista que s'ha preparat a fons i ha anat guanyant posicions per mèrits propis.

Curiositats de la natura

Podria ser un bolet de soca. L'autor de la troballa, el nostre veí, Pere Clota. La descoberta ha tingut lloc a la roureda de can Pascal i el pes del bolet és de més de 4 quilos. Aquest altre no és el bolet més gran, ni tampoc el més estrany, però sí que és el més original, un cep que ha aconseguit fer-se damunt el barret d'un altre cep. Aquest bolet tan curiós l'ha trobat Climent Planella, de can Rials, de Camprodon. La troballa va ser molt a prop de la seva propietat, a la roureda de can Pascal.

Excavacions, Obres i Venda d'àrids

Josep Colomer

Plaça La Fia, 3
Tels. 972 74 05 00
608 16 48 02
17867 CAMPRODON

L'art i el projecte transfronterer a l'Escola Dr. Robert

Seguint en la línia de formar "els homes i dones de demà com a grans persones" l'escola pública Dr. Robert continua aplicant l'art com a feina de treball del curs escolar.

Aquest any, els artistes escollits serveixen per conèixer el surrealisme, són Salvador Dalí i Jaume Sisa. Com és habitual hi haurà, abans d'acabar l'any acadèmic, un dia dedicat a l'art amb convidats que ens acostaran la figura d'ambdós artistes.

Pel que fa al projecte Transfronterer, el centre s'ha sumat a la iniciativa de "Pays Pyrénées Méditerranée" que pretén acostar municipis propers i amb característiques semblants amb la finalitat d'aconseguir intercanviar experiències i confeccionar un programa de treball que permeti als alumnes conèixer què hi ha a l'altre costat de la frontera, i què es pot fer en el sector laboral i professional, per l'economia de cara al futur. Aquest és un projecte que, a diferència dels altres, més que pedagògic és econòmic, parteix d'un objectiu molt concret "revitalitzar a nivell econòmic la gran regió dels Pirineus mediterranis".

Incidir en la llengua de cada zona, obrir les regions, i realitzar intercanvis en forma de colònies o trobades puntuals, conèixer l'oferta i les necessitats professionals de cadascun, serviran per anar desenvolupant aquest projecte que inicialment s'ha programat bianualment però que pot prorrogar-se.

Sortida a Montserrat dels avis del Geriàtric

Més d'una vintena de residents del Geriàtric de Camprodon, acompanyats per uns quants veïns del poble, van anar a Montserrat el passat 27 de maig.

La sortida va incloure una visita a la zona amb carrilet, una audició de cant coral de l'escolania, i una visita a la basílica i a la verge. Després de dinar i adquirir uns quants obsequis es va emprendre el viatge de tornada a casa. Aquesta sortida va ser subvencionada per l'Ajuntament i el Consell Comarcal del Ripollès, que va facilitar l'autocar.

Josep Pujol, President d'Honor de l'ACEM

El conseller delegat de l'estació d'esquí Vallter 2000, Josep Pujol i Aulí, ha deixat la presidència de l'Associació Catalana d'Estacions d'Esquí de Muntanya després d'ocupar el càrrec durant vuit anys. Pujol, que en aquest temps ha vetllat pels interessos dels complexos hivernals catalans i la seva promoció, fa temps que volia deixar la presidència i estava pendent que es produís un relleu. La gestió de Pujol, a l'ACEM, li ha valgut el reconeixement com a president d'honor de l'entitat. El relleu a l'associació és produït amb Jesús Serra Farré, conseller delegat de Vaqueira Beret, nou president ara de l'ACEM.

Càmping
Bungalows
Hostal
Restaurant

els Roures

Avda. El Mariner, 34-36 • Tel. 972 74 70 00 - Fax 972 74 71 09 • 17864 SANT PAU DE SEGÚRIES - Vall de Camprodon - Girona

Venda i exposició d'artesanía a la Casa de Cultura

A finals de primavera va fer-se una exposició i venda d'artesanía, a la Casa de Cultura "la Cooperativa" de Camprodon, organitzada per l'entitat Pobles Germans. La mostra va tenir molt d'èxit i són molts els nostres veïns que van adquirir-hi objectes.

En total es van recaptar prop de 3.000 euros, dels quals, uns 1.600 (de la venda d'artesanía africana) s'han destinat en la seva totalitat als nens del carrer de Kinshassa (Congo) que viuen en condicions

infrahumanes, per oferir-los atenció i esperança de futur. L'import de la venda d'artesanía índia, més de 1.000 euros, s'han enviat a la cooperativa Creative Handicrafts (als suburbis de Bombai) per beneficiar a famílies sense recursos.

La resta de diners, fruit de la venda d'artesanía mexicana, s'han destinat a un projecte solidari promogut per la Comissió de Solidaritat de l'Ajuntament de Camprodon.

Una obra de Manel Surroca al Geriàtric

El passat novembre es va col·locar, a l'entrada del Geriàtric municipal, un quadre del nostre artista Manel Surroca. L'obra, de grans dimensions, parla de la vida a través del pas del temps. Amb aquesta obra s'amplia la col·lecció de peces de Manel Surroca que s'exposen a edificis municipals.

Tel. i Fax:
972 13 00 09

Immobilària

Vall de Camprodon

Passeig de la Muralla, 1

CAMPRODON

API 120

Plaça Dr. Robert, 10
Tel. (972) 74 02 67

17867 CAMPRODON

**ELECTRICITAT
COLLONI**

ELECTRODOMÈSTICS

50 ANYS AL VOSTRE SERVEI !

EL RACÓ DEL TEMPS

Si haguéssim de destacar un fenomen remarcable que ens definís l'estiu que hem passat, hauríem de parlar sens dubte de la calor. Encara no havíem entrat a l'estiu astronòmic i ja havíem assolit els 32 °C, valor insòlit a la nostra comarca per aquestes dates, acostumats com estem a la pluja i a la fresca que sovint perduren fins a Sant Patllari.

Començàvem, doncs, amb els termòmetres una mica esverats per la banda alta. Tanmateix, si bé el juny ens va sorprendre per aquestes temperatures tan altes, l'anomalia tot just acabava de començar. Efectivament, encara que a la primera quinzena de juliol les temperatures es van normalitzar, cap al final es van

tornar a enfilars a valors de fins 34'5°C. Aquesta temperatura, però, si bé poc freqüent, tampoc es pot considerar com una cosa excepcional.

En canvi sí que ho és el fet que aquest ambient tan càlid es mantingués al llarg de 17 dies. Hi va haver, però, una circumstància que va fer que aquest període de temps fos més suportable i va ser que la humitat es va mantenir força baixa i amb una sensació de xafegor poc remarcable.

Per altra banda, aquest mateix baix índex d'humitat va perjudicar moltíssim els boscos i conreus afavorint els grans incendis que hi va haver a la Selva i al Vallès.

L'heliògraf

Aquest aparell consta d'una esfera de cristall polida suspesa de dos eixos, orientada al sud de forma que, en incidir el sol sobre l'esfera, projecta per un efecte lupa un potent raig de llum que crema literalment la superfície d'una cartolina graduada deixant, durant el trajecte del sol al llarg del dia, un traçat que ens indica el temps d'insolació que hi ha hagut en cada moment.

El sistema és fàcil d'entendre: la cartolina apareixerà cremada només durant el període que ha brillat el sol. Si en algun moment del dia hi ha hagut algun núvol que ho ha impedit, la cartolina no haurà resultat afectada.

Sumant els períodes cremats tindrem les hores de sol efectives.

CLIMATOLOGIA

	Sant Pau de Segúries (Estació meteorològica INM)			Camprodon (Observatori municipal)		
	Màx mes	Mín mes	Precipitació l/m ²	Màx mes	Mín mes	Precipitació l/m ²
Abril	24,2°	-3,2°	32,4	25,2°	-2,9°	39,0
Maig	25,6°	3,1°	163,3	29,4°	4,4°	135,2
Juny	33°	9,2°	52,7	36,4°	8,1°	151,6
Juliol	32°	9°	71,4	35,2°	8,9°	99,8
Agost	34,5°	9°	123,7	39,7°	9,1°	96,2
Setembre	24,5°	5,2°	119,6	26,4°	4,1°	119,8
Octubre	23,2°	-2°	225,2	24,9°	-2,3°	232,2
Novembre	17°	-3°	59,9	21,2°	-2,3°	58,6
Desembre	17°	-4,3°	114,7°	20,5°	-3,9°	98,2
Total	962,9 litres m²			Total 1.030'6 litres m²		

Reialesa a la Colònia Estabanell

En una perruqueria molt apreciada del poble, expliquen aquesta anècdota sucosa, i si no és del tot exacta, alabat sia Déu. *Si non è vero, è ben trovato*, diuen els italians. Fa unes setmanes, a la fàbrica de galetes Birba, les treballadores i treballadors van rebre amb gran sorpresa la visita, del tot inesperada, del matrimoni format per la infanta Cristina i l'Urdangarín, amb les seves criatures -no sé si en tenen dues o tres-. Podem imaginar la impressió causada: aixecar el cap de les màquines, mirar cap a la porta, i entre el soroll dels motors i l'olor d'aquestes galetes naturals, de gust suau i refinat -segueixen sent les millors representats de la Vall, i una alegria per als estòmacs catalans-, veure els amos de la fàbrica en companyia de ni més ni menys que la secció barcelonina de la família reial espanyola. Sang borbònica en la tèbia dolçor de l'ametllat.

Quina joia! Tan senzills, tan guapos i educats, tan naturals, tan elegants, tan bregats en l'art social de saber escoltar, saber fins i tot ser humils des de la grandesa del càrrec amb la simplicitat admirada d'unes galetteres d'un poble. Quina meravella! Tu diràs, si fa il·lusió! Si en fa, d'il·lusió!

Al darrere de la fàbrica, la realitat del carrer es deixava estar d'orgues: ni l'enlluernament reial, ni la consideració cap als més humils ha penetrat, encara, en el cor dels infants. Els nens es mantenen purs, lliures, cruels.

Mentre els pares tastaven i elogiaven les galetes, es veu que el fill gran dels infants, ara no sé si li diuen Juan o Froilán, jugava a pilota a l'exterior. La pilota reial, allò que passa, va anar a parar cap a un sot o un forat. I una nena de la Colònia Estabanell, atreta pel joc, sabent o sense saber que la joguina era reial, va i agafa l'objecte. I en Juan o en Froilán, li va dir, amb el to reial de segles, el tic autoritari encara no domesticat:

- *Dame la pelota, tonta!*

I aquesta nena camprodonina, una criatura que es defensa, potser amb la malfiança, també de segles, davant de poders d'origen diví, o amb aquell atreviment de qui no es deixa empetitir per aurèoles reials, li contesta:

- *Más tonto eres tú!*

Manel Guitart

C. Ventura

Consultors, S.L. Carrer Freixenet, 6, baixos - Telèfon 972 13 03 08 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Cristina Ventura i Carpintero

Economista

FISCAL

LABORAL

MERCANTIL

COMPTABILITAT

C/ València, 11
17867 CAMPRODON
(Girona)

CAN FRANÇA

ARTICLES DE PELL

Telèfons
Botiga: 972 13 00 01
Particular: 972 74 00 12

972 74 08 71 - 629 03 15 82

Desapareixerà la perdiu blanca a l'Alta Vall del Ter?

Aquest any la perdiu blanca no s'ha reproduït a l'Alta Vall del Ter. Així es va poder constatar en la primera trobada que aquest estiu van fer tècnics francesos i catalans, per anar a censar aquesta espècie que també habita a les zones més altes d'aquesta part del Ripollès.

La manca de pollicades de perdiu blanca pot haver estat provocada per diversos motius tal i com ens explica Pere Ignasi Isern, naturalista de la zona, "tempestes i fortes pedregades en l'època de nidificació, finals de juny i primera quinzena de juliol, haurien perjudicat la reproducció d'aquestes aus que ponen i coven en nius a terra, amb els riscos que això comporta. Tanmateix cal recordar que aquesta espècie d'origen glacià tolera molt malament les temperatures superiors als 24°"

Tot i que encara s'han d'acabar de contrastar i analitzar totes les dades per concloure amb les causes que han frenat la reproducció de la perdiu blanca, Isern destaca també el fet que

Perdiu blanca d'hivern. Foto: Pere Ignasi Isern

Perdiu blanca d'estiu. Foto: Pere Ignasi Isern

"cada cop la muntanya és més freqüentada per l'home, que tanmateix practica esports d'estiu i esports d'hivern diversos, com ara escalada, muntanyisme, esquí de fora pista, heliesquí, i que s'haurien de practicar amb molta cura, sobretot en època de nidificació, perquè el medi és molt fràgil."

Aquesta trobada coordinada per Xavier Parellada, tècnic de medi ambient, Claude Novoa, tècnic del medi natural francès i Pere Ignasi Isern naturalista de la zona, és la primera que es realitza per les dues vessants, francesa i catalana, amb la finalitat de controlar el desenvolupament d'aquesta espècie.

Al llarg de l'any tècnics catalans i naturalistes de l'Alta Vall del Ter, realitzen controls i seguiments d'aquesta i d'altres espècies. Ara, amb el treball de grup que es va fer aquest estiu, l'objectiu serà continuar en contacte amb els nostres veïns francesos per així, poder realitzar conjuntament un seguiment d'aquesta i d'altres espècies.

Núria Mayà

En aquesta trobada hi van participar:

Tècnics i Naturalistes francesos: Jérôme Sentilles, Jérémi Binder, Jean François Brenot, Laurent Larrieu i Claude Novoa

Tècnics i Naturalistes espanyols: Jordi Gràcia, David Camps, Xavier de Yzaguirre, Xavier Sampere, Josep Mª Olmo, Carles Carboneres, Susanna Requena, Ramón Martínez, Quim Bach, Santi Martínez, Xavier Parellada, Jordi Canut, Pere Ignasi Isern, Josep Bonada, Josep Marçal i Eduard Marçal.

Ploma Convidada

Manuela de Madre i Ortega

Manuela de Madre Ortega, nascuda a Huelva (Andalusia) l'any 1954.

Resideix a Santa Coloma de Gramenet (Barcelonès).

Regidora de Serveis Socials (1979-1991) i alcaldessa (1991-2003) de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet.

Diputada al Congrés (1984-1987)

Diputada al Parlament en la III, IV i V Legislatura (1988-1999)

Diputada i Presidenta del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi en l'actual Legislatura.

La primera vegada que vaig estar a Camprodon, el poble em va captivar. Era molt jove, feia pocs anys que estava a Catalunya i em van impactar les càlides construccions de pedra i la força amb què baixava el riu, en contrast amb les cases blanques i la llum dels pobles de Huelva.

L'any 98 vaig tornar a Camprodon ja casada, amb el meu marit i les meves dues filles. Vàrem decidir construir-nos una casa a Font Rubí. El nostre primer estiu a la vila va ser a l'agost del 98. I dic nostre perquè va ser de tota la família. Tots vàrem viure d'una manera molt intensa aquell estiu.

He trobat a Camprodon el que sempre havia desitjat, un paisatge agradable, que penetra pels ulls i et proporciona tranquil·litat física i espiritual, les olors, els sorolls que es transformen en melodies, la melodia de la pluja i la dels troncs que espetarreguen a la xemeneia.

A Camprodon em sento a gust, a casa. Sé que aquesta sensació de confort i calidesa és compartida pel meu marit i per les meves filles, que han trobat un ambient nou, que els ha permès fer amics i amigues i divertir-se

en un ambient allunyat del ritme frenètic de la ciutat. Fins i tot, la nostra gossa, la Mildos, disfruta moltíssim.

Camprodon té la virtut de ser una vila petita, envoltada d'un paisatge meravellós, on l'aigua és com la sang que l'alimenta i fa bategar la vida d'aquest municipi que gaudeix d'una intensa activitat cultural i associativa al llarg de tot l'any, amb els rituals de la Setmana Santa, els concerts, les variades i freqüents exposicions.

El paisatge transmet alhora tranquil·litat, vida i moviment. És acollidor. Un lloc on la gent de sempre es barreja amb naturalitat amb els nous, amb els que venim a gaudir durant uns dies de la joia que els d'aquí disfruteu diàriament.

Nosaltres, els que anem a passar a Camprodon els caps de setmana, gaudim del patrimoni natural i cultural que els vilatants han mantingut i mimat amb cura durant moltes generacions. Estic segura que els agrada veure el poble ple de gent i d'activitat i comprovar el viu interès que la seva riquesa artística i humana desperta en tanta i tanta gent que no es cansa mai de tornar-hi.

Agraïxo que hagueu tingut cura del paisatge, les tradicions i el patrimoni cultural, conservant-lo i millorant-lo durant anys. Us demano que visqueu la nostra presència a la vila com una cessió temporal de les meravelles que vosaltres gaudiu cada dia. Sapiguen que valoro molt l'esforç continu que feu per mantenir la coherència entre les tradicions i els canvis a què ens obliga el temps en què vivim. Sense aquest esforç es perdria l'encant entranyable que durant tant de temps ha conservat Camprodon i que el fa únic i irrepetible.

Llesques i llesquetes
amb embotits
de la Vall de Camprodon

Plaça Dr. Robert, 12 • 17867 Camprodon
Tel. 972 13 01 12

Cafè-Bar

T'esperem per Carnaval!

Carrer Nou, 4
17867 CAMPRODON
(Girona)

Les persones que vulguin veure publicada la seva carta, hauran d'adreçar-la a la seu del *Camp Rodó* (vegeu requadre). És imprescindible que les cartes vagin signades amb nom, cognoms i DNI, encara que hi pot figurar un pseudònim a l'hora de publicar-les (cal indicar aquesta preferència).

Revista **Camp Rodó**
 Secció **Cartes al Director**
 Ajuntament de Camprodon
 Plaça d'Espanya, 1
 17867 CAMPRODON

Per manca d'espai, *Camp Rodó* es reserva el dret de publicar les cartes i de resumir-les si és necessari. Per a la seva publicació, se seguirà un rigorós ordre d'arribada a la direcció de la revista, i no s'exclourà cap carta en funció del seu contingut. El *Camp Rodó* agraeix les col.laboracions dels seus lectors.

Carta oberta al senyor Jané:

Sr. Jané,
 Reflexionant sobre la situació que s'està donant amb l'entrada del seu projecte en les nostres contrades, voldria comentar-li el que penso:

Al marge -i ja és molt important- del que significa la desfeta d'un entorn verge com pocs en queden i de la barbaritat que suposa enquistar tots els equipaments i personal visitant i "fruïdor" d'aquest paradís... I independentment del que puguin dir tots els departaments de la Generalitat, etc..., voldria comentar-li el que la meua consciència -i suposo que la de molts- pensa.

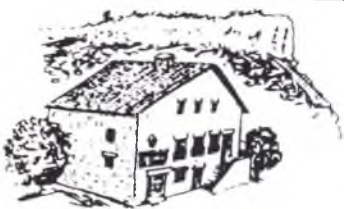
S'ha parat a pensar, senyor Jané, en el que significa ser ric i el poder que suposa una quantitat considerable de diners a disposar? S'ha parat a pensar que mantenint aquesta propietat (ja desfigurada) podria fer quelcom més que el gaudiment egoista, com per exemple, un centre d'acollida d'animals i/o observatori de la fauna

autòctona (i no que es vegin obligats a fugir)? Idear, per exemple, un centre on fer teràpies de relació amb animals o qualsevol cosa que signifiqui aportar quelcom a l'Altre; quelcom que pugui aportar un benefici a l'entorn i amb una practicitat respectuosa seria una manera d'aturar el que ja s'està fent (o des-fent). Creu que és ètic, senyor Jané, al món on vivim, posar diners per a gent que es pugui permetre el luxe de no saber on és? (dic això perquè sembla mentida que, a la vista del territori que té i que coneix, només li passa per les seves intencions cercar-lo per a gaudiment de motos de trial...). Potser ho té pensat i vostè ja participa en projectes de qualsevol tipus d'ajuda... Crec que tenir força diners implica un grau proporcional de responsabilitat envers el món d'on extreu riquesa.

Agraint-li l'atenció,
 Una veïna
Imma Mira i Sempere

Can Jan Restaurant

Sant Roc, 10
 Tel. 972 13 04 07 - Fax 972 74 02 89
 17867 Camprodon
 e-mail: canjan@jet.es

Can JOANIC

HOSTAL
 RESTAURANT
 BAR

Carrer Bell Aire, 1
 Tel.: 972 74 12 41
 Mòbil: 689 500 302

17867 BEGET (Girona)

Saps on és ?

Saps on és ?

- Coneixes aquest lloc? Saps on és? Va, intenta-ho!!!
Entraràs en el sorteig d'un premi consistent en qualsevol llibre, CD, disc, casset o vídeo, que pots escollir al teu gust.
- Si has identificat la fotografia, si saps on és, escriu la teva resposta i envia-la a:

El concurs del Camp Rodó

Revista **Camp Rodó**
Concurs **Saps on és?**

Ajuntament de Camprodon
Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRODON

BASES DEL CONCURS

1. Només s'admetrà una resposta per persona. Si una mateixa persona envia més d'una resposta, s'anul·larà la seva participació en el concurs.
2. La persona guanyadora del concurs serà avisada per correu i/o per telèfon. Quan envieu la vostra resposta, és important fer constar amb claredat el nom, l'adreça i el número de telèfon on se us pot localitzar.

El guanyador del concurs **Saps on és?** del núm. anterior és:

Rosa Serra (Sta. Perpètua de Moguda)

i la resposta correcta és:

LA FAÇANA DE L'EDIFICI DE CAN BRANDIA, del carrer Ferrer Bàrbara, n. 26.

CONSTRUCCIONS

**TRIADÚ
SUÑER, S.L.**

C/ Bastiments, 3
Apartat de Correus, 47
Tel. i Fax: 972 74 10 33
17867 CAMPRODON

Per incloure dades en aquest moviment demogràfic podeu adreçar-vos a l'Ajuntament

NAIXEMENTS

LOLA SOLEY APARICIO 04/03/2003
 ALBERT GALCERAN ESPONA 18/04/2003
 ARNAU MONTURIOL LLORELL 03/05/2003
 MATILDE ROCA CASALS 23/08/2003
 AINA ORRIOLS SERRANO 27/08/2003
 VALERIA GALLARDO TRULLO 28/09/2003
 MARIA RICAT MELCON 15/10/2003
 JORDI FOLCRÀ COMA 19/11/2003

DEFUNCIONS

AUGUSTO POLO ALCUBILLA 17/04/2003
 JOSÉ FREIXA DELÒS 27/04/2003
 JOSÉ BLANCH CASADESÚS 13/05/2003
 JOSÉ RIGAT COSTA 27/05/2003
 JOAN SAU TOMÀS 30/05/2003
 JOAQUINA BLANCH PAIRÓ 08/06/2003
 FILIPPO TORTORICI 06/07/2003
 LUIS FAMADAS LLAUGER 23/08/2003
 MARIA FARRAN TARRATS 23/08/2003
 REMEDIOS FREIXA BEGUDÀ 03/09/2003
 BARTOMEU PLANAS AGUSTÍ 15/09/2003
 LUIS VILA TRIADÚ 08/10/2003
 ANA ZAMBRANO GARCÍA 19/10/2003
 JUAN MANSO VIÑAS 19/10/2003
 PEDRO BATLLE MASDEMONT 21/10/2003
 MARIA PUJOL PLANELLA 08/11/2003
 MARIA TORRENT JUNCÀ 15/11/2003
 JUAN TRIAS COSTA 25/11/2003
 VICTÒRIA RAMÍREZ LÓPEZ 29/11/2003
 JOSEP ORIOL SEGURA I PUJOL 08/12/2003
 CLIMENT TENAS I SOLÀ 12/12/2003
 FRANCISCO CASTILLO ARGUIJO 17/12/2003
 TRINIDAD PLANELLA BARCELÓ 25/12/2003

MATRIMONIS

YEDOKYM PEREVALSKY Nat. Ucraïna
 i SÍLVIA PLANAS MARCER Nat. Vic 03/05/2003
 JOSEP MANEL CAPDEVILA GARCIA Nat. Campdevàrol

i SÍLVIA BERTRAN PUIGMAL Nat. Camprodon 10/05/2003
 FERRAN GELABERT GAUSA Nat. Barcelona
 i M. ENCARNACIÓN
 VILLEN CASTILLO Nat. Palma de Mallorca 30/05/2003
 ALEX WILSON RIBEIRO TOLEDO Nat. Brasil
 i JESICA JIMÉNEZ MARTIN Nat. Vic 14/06/2003
 JOAN ISERN BEGUDÀ Nat. Llanars
 i SÍLVIA MESAS PAGÈS Nat. Camprodon 14/06/2003
 WILLIAM CHARLY DEVRED Nat. França
 i LOANMY OLIVA ÀLVAREZ Nat. Cuba 28/06/2003
 OSCAR GALAVIS FRAGOSO Nat. Campdevàrol
 i CRISTINA CUADRADO VILA Nat. Barcelona 05/07/2003
 GERMAN BUESO RAMIREZ Nat. Barcelona
 i MARTA VELASCO LLOANSÍ Nat. Camprodon 11/07/2003
 MARIANO MONZÓ PLANELLA Nat. Freixenet
 i PILAR RIBES TABERNER Nat. Barcelona 19/07/2003
 CARLES MARTÍNEZ CARBONELL Nat. Barcelona
 i MARTA FONT SOSPEDRA Nat. Barcelona 01/08/2003
 JORGE PÉREZ BORRAS Nat. Barcelona
 i ISABEL MURIEL MEDINA Nat. Colòmbia 09/08/2003
 JORGE RODRÍGUEZ GARCÍA Nat. Barcelona
 i SILVIA DELGADO CARRETERO Nat. Sevilla 13/09/2003
 CARLES MONTURIOL ZAMUDIO Nat. Camprodon
 i YOLANDA IBÁÑEZ LLORELL Nat. Barcelona 13/09/2003
 JOSE LUIS RODRÍGUEZ ALZAS Nat. Girona
 i ESTHER VILANOVA FORMIGA Nat. Sarrià de Ter 20/09/2003
 ALBERT ORTA RUIZ Nat. Sant Joan Abadesses
 i ROSA SEGURA LLOANSÍ Nat. Llanars 20/09/2003
 ANTONIO GERARDO CAMARGO LÓPEZ Nat. Colòmbia
 i SANDRA PATRÍCIA
 LÓPEZ GÓMEZ Nat. Colòmbia 20/09/2003
 RAMON BAYO GUARCH Nat. Alcañiz
 i M. ZORAIDA DA CHAVERRA ARIAS Nat. Colòmbia 17/10/2003
 MANUEL GRANDE HERNÁNDEZ Nat. Esparreguera
 i ANNA ISABEL SERRA PARADA Nat. Campdevàrol 31/10/2003
 JAVIER CASAS MONRAS Nat. Barcelona
 i ANNA PUIGMAL VILLEGAS Nat. Barcelona 08/11/2003
 ANTONI PUJALS DOT Nat. Ripoll
 i ANNA M. SANZ RODRÍGUEZ Nat. Ripoll 16/11/2003

Bac de Sant Antoni, s/n.
 17867 CAMPRODON (Girona)
 Tel. 972 13 01 25

LLARS de CAMPRODON
 PROMOCIONS IMMOBILIÀRIES

València, 2
 17867 CAMPRODON

Tel. i Fax 972 74 10 94

Llibertat d'Expressió

Aprofitant els canvis d'any m'he acostumat a fer neteja de tots els papers, paperots i pamflets que corren per casa: ofertes de supermercats, mailings indesxifrables oferint-me precioses joies cultivades, ofertes de viatges a Marbella, bases de concursos literaris... En definitiva: propaganda variada. Entre tota aquesta informació, m'ha caigut de les mans el programa electoral de les passades eleccions municipals de la federació Convergència i Unió, tercera i última força política de l'actual consistori. M'assec al sofà i em prenc una estona per rellegir-lo. És bo repassar aquestes coses per anar pensant a qui votarem el proper 14 de març i en successives convocatòries. De fet, tinc la sensació que totes les eleccions van lligades i que els primers interessats en què així sigui són els mateixos polítics. No m'explico, sinó, com encara no han retirat la propaganda electoral de l'Artur Mas que va demanant el "Sí per Catalunya" —no per a ell ni per al seu partit— des de les parades d'autobusos de mig país. Entre les pàgines del programa, lleigeixo —perplex— que CiU tenia la intenció de privatitzar aquesta revista que teniu a les mans, amb el pretext que com que depèn de les arques municipals, allò que s'hi publica està manipulat pel govern del consistori.

M'indigno i necessito escriure la meua ira perquè no se'm quedi a dintre i es converteixi en alguna cosa dolenta. Així doncs, passo a redactar els motius pels quals considero que estan equivocats:

Una de les principals obligacions de tot govern, i després d'administrar els recursos de la comunitat, és la d'informar amb claredat i transparència de tot allò que es fa en benefici del poble. Les revistes municipals, i en concret aquesta, serveixen

justament per això. Si passés a mans particulars l'Ajuntament perdria un mitjà de comunicació indispensable per informar als habitants i, per tant, complir amb una de les seves obligacions. M'estranya que aquesta proposta surti d'un grup polític que té experiència en governs municipals, comarcals i nacionals. Recordem que aquests mateixos senyors han estat alcaldes, presidents comarcals... —no fa pas tant temps que manaven ells—. O potser, i no m'agradaria ser malpensat, és aquesta mateixa experiència que els fa dir que és millor no informar al ciutadà del que fan amb els diners de tots quan ells en són els administradors.

El segon motiu d'indignació —i aquest no és polític— és el fet que aquesta revista va ser creada per una colla de gent lliure, independent i amb iniciativa, i que, durant tots aquests anys de vida, no només ha editat la informació pròpiament municipal, sinó que també ha donat veu a tota una colla de ciutadans que hem escrit lliurement allò que pensàvem i allò que sabíem. El govern municipal no ha qüestionat mai ni una sola paraula de cap dels que escrivim en aquestes pàgines.

Amb això vull dir, i en aquest cas parlo per mi, que mai no m'he sentit pressionat absolutament per res; i, per tant, sempre m'he sentit lliure escrivint aquí. Potser si els mateixos que han proposat privatitzar la revista haguessin gosat participar-hi alguna vegada, se n'haurien adonat. Imagineu-vos si em sento lliure que puc dir amb tota seguretat i rotunditat que ningú no em dirà, directament o indirectament, que seria millor no editar aquest article.

Oriol Molas

rellotgeria Casademunt

Joies amb or, plata i acer.
Relotges, articles de regal,
marroquineria, ...

**Visiti'ns sense compromís, el
sorprendrem!!!**

C/ Pere Rovira, 8
Sant Joan de les Abadesses
Tel. 972 72 01 32

Solneu

Promotor: Joaquim Silva

*Venda de cases
i apartaments*

Visiti'ns:

c/ València, 31 • 17867 Camprodon
Tel. 972 74 10 77 • Tel. mòbil 608 99 76 97

Noves vivendes a Molló.

Prepara't, arriba...
EL CARNESTOLTES!

**Tenim totes les
disfresses i
complements**

ESCLAT

Petrocat
Una Companyia plena d'energia

Gaster SL

**CENTRE DISTRIBUCIÓ
RIPOLLÈS**

972 72.00.56

972 74.12.07

SERVEI DE GASOIL A DOMICILI

